

Κακά Μαντάτα

... ΜΗΝ ΤΡΕΛΑΙΝΕΣΑΙ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΣΕ ΛΕΩ ...

Τεύχος Ιουλίου 2009

Το έντυπο αυτό ελπίζουμε να αποτελέσει μία περιοδική έκδοση κάθε δύο μήνες και έχει σαν στόχο τη δημιουργία μίας ανοιχτής δομής για την αυτοδιαχείριση της πληροφόρησης μας.

Η προσπάθεια αυτή γίνεται από άτομα που γνωρίστηκαν και δραστηριοποιούνται στην κατάληψη Δέλτα. Κάθε σημείο του εντύπου διαμορφώνεται σε κοινή συμφωνία όλων μας, χωρίς αυτό βέβαια να σημαίνει την απόλυτη ταύτιση των αντιλήψεων μας.

Κοινές μας επιθυμίες είναι αφενός να αποκτήσουμε εμπειρίες σε σχέση με τη λειτουργία μιας τέτοιας δομής που θα μας επιτρέψουν, σε μελλοντικές καταστάσεις και συγκυρίες, να λειτουργήσουμε αυτόματα εκεί που η πληροφόρηση θα κρίνεται αναγκαία, και αφετέρου αυτό να γίνει μέσα από διαδικασίες συλλογικής αυτομόρφωσης.

Θα θέλαμε να δούμε αυτό το έντυπο να μοιράζεται χέρι χέρι και γιατί το λόγο δεν έχει αντίτιμο. Θεωρούμε πως οι σχέσεις πληροφόρησης, όπως άλλωστε και κάθε είδους σχέσεις, δεν λειτουργούν ουσιαστικά όταν ορίζονται από το κέρδος.

Επιθυμητή είναι η ανατύπωση του, όπως επιθυμητή είναι και η επικοινωνία με όποια ή όποιον θεωρεί πως μπορεί με κάποιο τρόπο να συνεισφέρει σε αυτήν την προσπάθεια.

Μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας ηλεκτρονικά στο Kakamantata@lists.espin.net καθώς και φυσικά στην κατάληψη Δέλτα. Η ηλεκτρονική διεύθυνση του περιοδικού είναι: kakamantata.squat.gr

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον R. για την βοήθεια του στο στήσιμο και τους Κ. και Γ. για την βοήθεια σχετικά με το τύπωμα.

Περιεχόμενα

Αντι για editorial σελ. 3

Νέα απ' εδώ

Κάμερες σε παιδικές χαρές σελ. 7

Blackwater σελ 8

Νέα απ' αλλού σελ. 10

Πάρκα-Parking σελ. 14

Απόλυση στον Κωτσόβολο σελ. 16

Σχετικά με τις πανελλήνιες σελ. 17

Εργατικά Ατυχήματα σελ. 18

Κεραίες στις συκιές σελ. 20

Squat.gr λ. 21

Σχετικά με το μεταναστευτικό ζήτημα σελ. 23

Ένας “τυχαίος” θάνατος μιας κρατούμενης
σελ. 25

ΤΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ, ΟΙ ΕΝΤΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΧΡΗΣΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

ΠΟΥ ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΑΠΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΚΠÉΜΠΕΙ ΚΆΘΕ ΔΕΥΤΕΡΌΛΕΠΤΟ

ΣΕ ΈΝΤΑΣΗ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΉ

ΚΑΙ ΣΥΧΝΌΤΗΤΑ ΕΞΟΝΤΩΤΙΚΉ

ΠΡΟΚΑΛΌΟΥΝ ΘΆΝΑΤΟ

ΑΡΓΌ

ΚΑΙ ΕΠΨΏΔΥΝΟ

Αντί-Editorial

Τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και οι τίτλοι των δελτίων ειδήσεων εδώ και λίγους μήνες ουρλιάζουν με μανία πως “έχει αυξηθεί η εγκληματικότητα”, επιπλήττοντας την αστυνομία και την κυβέρνηση γενικότερα, για “ανυπαρξία” και “ελλιπή παρουσία”. Ζητάνε περισσότερους μπάτσους και σκεκιουριτάδες, περισσότερες κάμερες, περισσότερο έλεγχο και “ασφάλεια” αφενός, αφετέρου επιχειρούν να βάλουν στο υποσυνείδητο του καθενός την ιδέα ότι μπορεί ανά πάσα στιγμή, έτσι απλά και απ’ το πουθενά, να μπουκάρει ένας “περίεργος” στο σπίτι του και να τον δολοφονήσει. Σκοπός είναι ο πολίτης να φτάσει να ζητάει από μόνος του περισσότερη “ασφάλεια” (κάτι που ευτυχώς δε φαίνεται να συμβαίνει, αν εξαιρέσουμε κάποια εκ προοιμίου υπερσυντηρητικά κομμάτια της κοινωνίας, τους εχθρούς της ελευθερίας και τους επιγόνους των ταγματασφαλιτών).

Κάποια ληστεία σε τράπεζα, μια συγκρουσιακή διαδήλωση, η κλοπή ενός λαχειοπώλη και το ξεκαθάρισμα λογαριασμών μεταξύ μαφιόζων

της νύχτας θα αραδιαστούν στην ίδια σελίδα, στο ίδιο ρεπορτάζ, στο ίδιο τσουβάλι γενικότερα, ώστε να ακολουθήσει η περίφημη “καταδίκη της βίας απ’ όπου κι αν προέρχεται”: βία=ληστές=κουκουλοφόροι=διαδηλωτές=τρομοκράτες=μαφιόζοι. Η απόλυτη εξίσωση του “τρόμου”.

Για τους αρχιρουφιάναρους των αστικών ΜΜΕ, οι μαζικές απολύσεις, τα βασανιστήρια των φυλακών (με πιο πρόσφατη την τραγική περίπτωση της Κ. Γκουλιώνη), τα εργατικά “ατυχήματα”, οι ολοένα αυξανόμενες επιθέσεις φασιστών σε μετανάστες και οι “σκούπες” που σκάνε πάνω τους, το άγριο ξύλο των ΜΑΤ, τα βυθισμένα καϊκια γεμάτα πρόσφυγες, το σύγχρονο σκλαβοπάζαρο κάθε στριπιτζάδικου και το εμπόριο ανθρώπων, οι νταβατζήδες, οι πρεζέμποροι, ο εκβιασμός του ενοικίου, η κλοπή του “ελεύθερου” μας χρόνου, τα γεμάτα ψυχιατρεία, τα 144.000.000 αντικαταθλιπτικά χάπια που καταναλώθηκαν πέρσι, οι κάμερες, η εμπορευματοποίηση και αλλοτρίωση κάθε ανθρώπινης σχέσης και η απαξίωση οποιασδήποτε υποψίας

φιλίας και αλληλεγγύης μεταξύ των καταπιεσμένων, ΔΕΝ είναι βία. ΔΕΝ είναι καθημερινός και ολοκληρωτικός πόλεμος με στόχο τις ζωές μας. Είναι, απλά, άλλη μια ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ. Καμιά φορά, ούτε καν...

ΨΕΜΑΤΑ,ΘΕΑΜΑ,ΒΥΖΙΑμεΣΙΛΙΚΟΝΗ, ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ,ΑΧΡΗΣΤΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Ή αλλιώς, λούσου με παπαρίζου απ’ το πρωί ως το βράδυ και θα δεις... Ή αλλιώς, τα τανκς στο πολυτεχνείο αντικαταστάθηκαν από εκατομμύρια τηλεοπτικούς δέκτες. Δεν είναι δυνατόν να έχει πια κανείς μας την οποιαδήποτε εμπιστοσύνη στους καναλάρχες και τους μεγαλοεκδότες. Στον κάθε κόκκαλη, βαρδινογιάννη, αλαφούζο κυριακού και λοιπούς.

Είναι αυτοί που χρηματοδοτούν τα πολιτικά κόμματα, που κατέχουν σε συντηρητικό βαθμό τον πλούτο που παράγεται καθημερινά σ’ αυτή τη χώρα. Οι μεγαλοδημοσιογράφοι, οι τηλεστάρ και οι περισσότεροι ρεπόρτερ είναι απλά τα τσιράκια τους, οι

“εργάτες της είδησης”, που γλύφουν κάθε πρωί πολιτικούς, εισαγγελείς, υψηλόβαθμους αστυνομικούς και οικονομικούς μεγαλοπαράγοντες για να τους “σφυρίξουν” κανένα “αποκλειστικό”. Όταν όμως κάποιοι απεργοί διαδηλώσουν βίαια την οργή τους ενάντια στο καθημερινό τους ξεζούμισμα, είναι ‘κακοί’. Όταν οι φτωχοδιάβολοι των φυλακών και οι εξαθλιωμένοι μετανάστες εξεγερθούν, με πρόταγμα την αξιοπρέπειά τους, είναι “επικίνδυνοι” και “λαθραίοι”. Όταν οι πουτάνες επιτεθούν στο νταβατζή τους είναι “φόνισσες”, όταν οι “τρελοί” το σκάσουν απ’ αυτές τις αποθήκες ψυχών που αποκαλούνται “ψυχιατρεία” είναι “δημόσιος κίνδυνος”, όταν κάποιοι ανιεξουσιαστές κάψουν μια κάμερα παρακολούθησης ή επιτεθούν σε μια τράπεζα είναι “κουκουλοφόροι” και “τρομοκράτες”, όταν κάποιοι άλλοι μπουν και κατοικήσουν σε άδεια σπίτια είναι “έμποροι όπλων και ναρκωτικών-εν δυνάμει τρομοκράτες”. ΑΥΤΗ είναι η “αλήθεια” των καθεστωτικών ΜΜΕ.

Γιατί αυτήν την “αλήθεια” επιτάσσει το συμφέρον των αφεντάδων μας. Η γλώσσα της κυριαρχίας, που ξερνάει δηλητήριο. Τίποτα περισσότερο, και τίποτα λιγότερο... Η πληροφόρηση, φυσικά, παραμένει παρ’ όλα αυτά θεμέλιος λίθος για οποιονδήποτε θέλει να υπάρχει ενεργητικά σε αυτήν την κοινωνία. Γι’ αυτό και είναι εγκληματική αμέλεια να επιτρέπουμε στους επαγγελματίες ψεύτες να παίζουν χωρίς αντίπαλο.

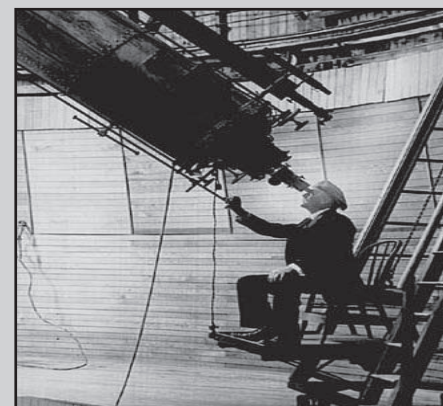
Σαν απάντηση, ορίζουμε δύο άξονες, ισότιμους μεταξύ τους, που θα πρέπει να αλληλοσυμπληρώνουν ο ένας τον άλλον. Πρώτον, την επίθεση, τόσο υλική όσο και ηθική/αξιακή, ενάντια στα υπάρχοντα αστικά ΜΜΕ. Δεύτερον, τη δημιουργία δικών μας δομών και υποδομών αντι-πληροφόρησης και τη συνεχή βελτίωση και στήριξη των ήδη υπάρχοντων (ενδεικτικά: athens.indymedia.org radio-revolt.org 1431AM, 98FM -Αθήνα- ενώ υπάρχουν διάφορα εφημεριδάκια και έντυπα που βρίσκονται σε πάγκους ανοιχτών κοινωνικών χώρων και καταλήψεων ή κυκλοφορούν χέρι

με χέρι στην πόλη). Να φτιάξουμε, δηλαδή, τις δικές μας εφημερίδες, τους δικούς μας πειρατικούς/διαδικτυακούς ραδιοσταθμούς και γενικότερα να βρούμε τρόπους να αναδείξουμε προς τα έξω τα ζητήματα που ΕΜΕΙΣ θεωρούμε σημαντικά και ουσιώδη, από τη δική μας σκοπιά. Από εμάς, για εμάς και για όποιον ενδιαφέρεται. Δρώντας αυτο-οργανωμένα, και με μόνο κίνητρο την επιθυμία για άμεση επικοινωνία και ελευθερία, πετυχαίνουμε να γλυτώσουμε τη μεγάλη παγίδα της διαμεσολάβησης, που διαστρεβλώνει τα πάντα. Τα γεγονότα της πτώσης ενός αεροσκάφους, του σπασίματος μιας τράπεζας και της δημιουργία ενός πάρκου στη θέση ενός πάρκινγκ, από το αν θα επιλεχθούν ως “ειδήσεις” άξιες αναφοράς μέχρι τον τρόπο που θα παρουσιαστούν και θα αναλυθούν -ή όχι- προς τα έξω, όλα διαμεσολαβούνται από το κεφάλαιο και τα τεράστια οικονομικά συμφέροντα των ιδιοκτητών ΜΜΕ, από τις -εκπληκτικά διαπλεκόμενες- σχέσεις εξουσίας και ιεραρχίας μέσα στα ίδια τα ΜΜΕ ως οργανισμοί (π.χ. σχέση εκδότη-αρχισυντάκτη-ρεπόρτερ) και φυσικά, από το αντίτιμο το οποίο κάποιος καταβάλλει για να καταναλώσει αυτήν την “ενημέρωση”, το οποίο αντανακλά όλες τις παραπάνω διαμεσολαβήσεις.

Επιπλέον, το πρόσφατο παράδειγμα των ευρωεκλογών, είναι χαρακτηριστικό, σχετικά με το πώς τα αστικά ΜΜΕ επιλέγουν και επιβάλλουν μια συγκεκριμένη “δημόσια σφαίρα” επικαιρότητας που είναι πολύ μακριά και απόλυτα εχθρική με τη δική μας. Δισεκατομμύρια ευρώ, χιλιάδες ωρών τηλεοπτικού χρόνου και διαφημίσεων, τόνοι μελάνης, όλα αναλωθέντα σε ένα θέμα που όχι απλά δε μας αφορά, αλλά το θεωρούμε παραπλανητικό και άξιο για σαμποτάζ. Εξάλλου, το 95% των πληροφοριών που διοχετεύουν τα καθεστωτικά μέσα (οποιασδήποτε μορφής, ακόμη και ηλεκτρονικής) είναι άχρηστες πληροφορίες, έτοιμο σκουπιδοφαγητό για τον εγκέφαλο. Τα McDonalds του μυαλού.

Τα “Κακά Μανιτάτα” επιλέγουν να αναδείξουν γεγονότα που “θάβονται” από την πλειονότητα των αστικών ΜΜΕ. Δεν είμαστε δημοσιογράφοι ούτε και θέλουμε να γίνουμε. Σε κάθε τεύχος, θα συναντάτε ορισμένα από τα θέματα που μας κέντρισαν το ενδιαφέρον τη δεδομένη χρονική περίοδο, με σχετική προτεραιότητα στον τοπικό χαρακτήρα, σημαντικά γεγονότα που συνέβησαν στον υπόλοιπο κόσμο, λίστα με εργατικά “ατυχήματα” καθώς και άμεσες δράσεις εναντίον κρατικών, καπιταλιστικών και λοιπών στόχων. Επιθυμία και επιλογή μας, είναι να γράφουμε από βιωματική σκοπιά, στο βαθμό που αυτό είναι εφικτό. Ακόμη μεγαλύτερη επιθυμία είναι να ακούσουμε/διαβάσουμε οποιονδήποτε θέλει να μας πει κάτι. Θα μας βρείτε στην κατάληψη ΔΕΛΤΑ (εγνατίας 13), και στο Kakamantata@lists.espin.net.

ΥΓ: Χρήσιμο πράγμα η επιβεβαίωση, αλλά αυτή τη φορά η πραγματικότητα ξεπέρασε και τον εαυτό της. Την Κυριακή 21 Ιουνίου, λίγες μόνο μέρες μετά τη σύνταξη του κειμένου, το Βήμα, το Έθνος και η Ελευθεροτυπία κυκλοφόρησαν με ημισέλιδα ρεπορτάζ σχετικά με τη σαββατιάτικη επίσκεψη του Ερντογάν στην Αθήνα και τη συνάντησή του με τον Καραμανλή, στα πλαίσια των εγκαινίων του νέου μουσείου της ακρόπολης. Τα χαμόγελα -έγραψαν- ήταν παγωμένα, η ατζέντα περιελάμβανε τη λαδρομετανάστευση και άλλα, ενώ τον Ερντογάν συνόδευαν υπουργοί και διπλωμάτες. Το μόνο πρόβλημα με όλα αυτά, είναι ότι τελικά ο Ερντογάν δεν ήρθε καν στην Αθήνα... Sorry, υπάρχει κι άλλο ένα πρόβλημα. Είναι μερικοί που αγοράζουν ακόμα αυτές τις εφημερίδες.

Νέα απ'εδώ

1 Μαΐου : Πολλά καλέσματα, ανεξάρτητα από κόμματα και εργατοπατέρες σε πάρα πολλές πόλεις. Αναλυτικές ανταποκρίσεις από Θεσσαλονίκη, Αθήνα, Λάρισα, Πάτρα στο athens.indymedia.org. Φασιστοειδή προσπάθησαν να επιτεθούν στην Κατάληψη "Στρούγκα" στην Δεκελείας 116 στην Νέα Φιλαδέλφεια αλλά γρήγορα αποθώθηκαν.

4 Μαΐου : Μονοήμερη στάση κάναν οι κρατούμενοι στις φυλακές Χίου λόγω της συμπεριφοράς ανθρωποφύλακα, ο οποίος σημάδευε και απείλησε κρατούμενο κατά την διάρκεια του προαυλισμού. Επίσης κατήγγειλαν πως στην Χίο γίνονται βασανισμοί.

6 Μαΐου : Συγκεντρώσεις πραγματοποιήθηκαν σε Πειραιά, Βόλο, Ηγουμενίτσα και Θεσσαλονίκη για τον Κούρδο πρόσφυγα Αριβάν Οσμάν Αμπντουλά, ο οποίος στις 3 Απριλίου ξυλοκοπήθηκε άγρια από λιμενικούς μπάτσους κατά την διάρκεια της σύλληψης του και έπεσε σε κόμα για αρκετές εβδομάδες. Ακόμα και σήμερα που έχει ανακτήσει τις αισθήσεις του και κάνει συνεχόμενες χειρουργείες δεν θα μπορέσει να επανέλθει σε φυσιολογική κατάσταση.

7 Μαΐου: Σε διήμερη απεργία πείνας προχώρησαν 87 κρατούμενοι στην Γενική Αστυνομική Διεύθυνση, διαμαρτυρόμενοι για τις συνθήκες κράτησής τους. Αποχή συσσιτίου είχαν κάνει για περίπου ένα μήνα και οι κρατούμενοι των φυλακών Τρικάλων, ζητώντας για άλλη μια φορά τα αυτονόητα: Αξιοπρεπή υγιεινή και ιατρική περίθαλψη.

9 Μαΐου : Πορεία έγινε στην Αθήνα ενάντια σε συνέδριο που διοργάνωνε η Βιονονα, ιδιωτική εταιρία, η οποία είναι "βιτρίνα" εταιριών που ασχολούνται με την βιοτεχνολογία.

10 Μαΐου : Ποδηλατοπορείες έγιναν σε 33 πόλεις σε όλη την Ελλάδα, από ομάδες και οργανώσεις που ασχολούνται με το ποδήλατο. Στην Θεσσαλονίκη συμμετείχαν περίπου 700 άτομα.

-Άτομα από την Ανοιχτή Συνέλευση Αναρχικών για Ενιαίο Πολυμορφικό Κίνημα προχώρησαν στην κατάληψη του κυρίου που βρίσκεται στην Ζαΐμη 11 στα Εξάρχεια.

14 Μαΐου : Ένιαση προκλήθηκε ανάμεσα σε κατοίκους του Νέου Κόσμου (Αθήνα) και υπάλληλους της Wind που συνοδεύει μπάτσων προσπάθησαν να επιδιορθώσουν παράνομη κεραία κινητής, η οποία ήταν παράνομα εγκατεστημένη σε ταράτσα και είχε καταστραφεί λίγες μέρες νωρίτερα. Παρόμοιο περιστατικό εξελίχθηκε στο χωριό Βροντού στην Περία: Η απάντηση των κατοίκων εκεί ήταν η κατεδάφιση της κεραίας.

16 Μαΐου: Ακόμα ένας κατελημμένος ανοιχτός κοινωνικός χώρος άνοιξε στην Κρήτη: Συγκεκριμένα, άτομα κατέλαβαν το εγκαταλελειμμένο κτήριο στο οποίο στεγαζόταν το Π.Ι.Κ.Π.Α. στο Ηράκλειο. Μέχρι τώρα στον χώρο της κατάληψης έχουν γίνει αρκετές εκδηλώσεις πολιτικού-πολιτιστικού ενδιαφέροντος.

19 Μαΐου : Ακόμα ένας νεκρός στα κολαστήρια της δημοκρατίας: στις φυλακές Σταυρακίου Ιωαννίνων, ένας

κρατούμενος βρέθηκε σε λιπόθυμη κατάσταση και όταν μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο διαπιστώθηκε ο θάνατος του.

20 Μάη: δικάστηκε ο Timo Behrendt στη Θεσσαλονίκη, ο οποίος είχε συλληφθεί κατά τη διάρκεια των φοιτητικών κινητοποιήσεων του 2007, σε μια συναυλία μέρος των εκδηλώσεων «οι καταλήψεις βγαίνουν στο δρόμο.» Ο Timo κατηγορήθηκε για κακουργήματα με βάση μαρτυρίες των μπάτσων που τον συνέλαβαν. Μετά από προφυλάκιση 4,5 μηνών και τη καταβολή εγγύησης καθόλου ασήμαντου ποσού είχε αφεθεί ελεύθερος. Ενώ έπεσαν όλες οι κατηγορίες εκτός από το αδίκημα της αντίστασης καταδικάστηκε σε τριμηνιαία αναστολή. Λίγο πριν αρχίσει η δίκη, δικηγόροι από την Εναλλακτική Πρωτοβουλία Δικηγόρων καλοδεχτήκαν τον Δεντιά (υπουργός δικαιοσύνης) στον χώρο των δικαστηρίων με συνθήματα κατά του αυταρχισμού και του "κουκουλονόμου".

-Αστυνομικοί από το Α.Τ. Ακροπόλεως στην Αθήνα συνέλθισαν τα δάχτυλα μετανάστη, μάλλον από την Σενεγάλη. Είναι η πολλοστή φορά (4η μόνο τον Μάιο) που βγαίνουν στην δημοσιότητα τέτοιες καταγγελίες αποδεικνύοντας ότι κάποιος μπορεί να είναι είτε γουρούνι είτε άνθρωπος, άλλα όχι στην μέση.

Η 35χρονη Ε.Τ. δεν απενεργοποίησε σωστά τον συναγερμό στο μπακάλικο του συζύγου της στην Θεσσαλονίκη. Για αυτό τον λόγο δυο αστυνομικοί του Α.Τ. Λευκού Πύργου την έσυραν εκεί, από τα μαλλιά, μπροστά στους έκπληκτους ιδιοκτήτες παρακείμενων καταστημάτων. Ιατροδικαστική έκθεση επιβεβαιώνει την μαρτυρία της που αναφέρει πως μεταξύ των άλλων μέσα

στο τμήμα την χτύπησαν στο σώμα και στο κεφάλι και προσπάθησαν να την πνίξουν.

21 Μαΐου: Δέκα περίπου άτομα εισέβαλαν σε σουπερ μάρκετ στον Πειραιά από όπου πήραν είδη πρώτης ανάγκης και στην συνέχεια τα διαμοίρασαν σε παρακείμενη λαϊκή .

-Μέλη της αυτόνομης πρωτοβουλίας Νάξου καταγγέλλουν την παρενόχληση τους από την τοπική αστυνομία ακόμη και στους χώρους εργασίας τους. Οι μπάτσοι αποφάσισαν 6 μήνες μετά τα γεγονότα του Δεκέμβρη να ασκήσουν μυνήσεις για μια ντουζίνα αυγά που κόσμησαν τους τοίχους του τμήματος εκείνες τις μέρες.

27 Μαΐου:Τρεις ολόκληρες ημέρες κρατήθηκε χωρίς φαγητό και νερό στο τμήμα μεταγωγών ένας κρατούμενος μετανάστης από το Σουδάν γιατί αντιμίλησε σε δεσμοφύλακα. Έφτασε σχεδόν σε κωματώδη κατάσταση στην φυλακή Αλικαρνασού αλλά μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο αμέσως για να αποποινηθούν την ευθύνη.

28 Μαΐου : Να αυτοκτονήσει αποπειράθηκε κρατούμενος, πάλι στο Αλικαρνασό που είχε φτάσει στα ψυχικά του όρια μιας και του αρνούσαν άδεια.

27&29 Μαΐου : Πληθαίνουν οι ελεύθεροι χώροι και στις μικρότερες πόλεις. Στην Λαμία καταλήφθηκε χώρος μέσα στα τοπικά ΤΕΙ ώστε να χρησιμοποιηθεί ως στέκι , ενώ άνοιξε και τις πόρτες του το Αυτόνομο Κοινωνικό Στέκι ,Μπαρούτι, στη Βέροια.

29&30 Μαΐου : Δύο πορείες αλληλεγγύης στους μετανάστες έγιναν σε Αθήνα και Πάτρα αντίστοιχα .

30 Μαΐου : Πορεία ενάντια στις διώξεις που άσκησε η Ασφάλεια Βόλου, που κάλεσε σε προανακριτική διαδικασία ως κατηγορούμενους 7 (μεταξύ των οποίων οι 2 είναι μαθητές Λυκείου) για την συμμετοχή τους στις διαδηλώσεις του Δεκέμβρη .

2 Ιουνίου: Δημοσιογράφος από το Έκουαδόρ κατήγγειλε την σύλληψη και μετά τον ξυλοδαρμό και τον εξευτελισμό του από τους μπάτσους, όταν τον συνέλαβαν επειδή κάλυπτε

την πορεία των μεταναστών ,με αφορμή ένα σκισμένο Κοράνι σε επιχείρηση σκούπα, στις 22 Μαΐου .

-Νεκρός βρέθηκε στο κελί του ο κρατούμενος Mbosli Ishmet ο οποίος είχε καταδικαστεί σε 25 χρόνια φυλακή. Χρόνια τώρα προσπαθούσε να πάρει την άδεια που δικαιούται, όμως η τελευταία απόρριψη της αίτησης του για άδεια σιτάθηκε η αιτία να δέσει τέρμα στη ζωή του.

4 Ιουνίου : Μόλις δύο μέρες από το τελευταίο πανομοιότυπο περιστατικό, απαχνοτισμένος βρέθηκε ο 34χρονος κρατούμενος αλβανικής καταγωγής Λούσι Ιομέτι, στην τουαλέτα του κελιού του, στις φυλακές του Μαλανδρίνου. Ο άντρας είχε προειδοποιήσει τους κοντινούς του πως δεν άντεχε άλλο μέσα στην φυλακή.

11 Ιουνίου : Συγκέντρωση αλληλεγγύης στους Ινδιάνους του Περού , έγινε στην προεβία του Περού στην Αθήνα.

15 Ιουνίου: Μετά τους μπάτσους με τις πάπιες, μπάτσοι με ποδήλατα: 10 δημοτόμπατσοι με “ποδήλατα ειδικών προδιαγραφών” αναλαμβάνουν την φύλαξη των θεματικών πάρκων της παραλίας και “την τήρηση της ευταξίας “ , όπως δήλωσε ο Παπαγεωργόπουλος .

- Χωρίς προβλήματα μπαίνουμε και στην φεινή σεζόν εμνησμών στα δάση: 15 Ιούνη στον Υμηττό, στον Μαραθώνα και την Οινόη και 16 Ιούνη στο Λαύριο. Πρωτοβουλίες κατοίκων καταγγέλλουν το οφθαλμοφανές: Και στις τέσσερις περιοχές είτε θα περάσει η περίφημη αεροφόρος ανάπτυξη του Σουβλιά, είτε έχουν γίνει επανειλημμένα προσπάθειες εμνησμών με σκοπό την ανοικοδόμηση εξοχικών. Συγκεκριμένα για τον Υμηττό τα κομμάτια που πέρασε η φωτιά είναι ακριβώς εκείνα στα οποία προγραμματίζουν αυτοκινητόδρομο ενάντια στον οποίο έχουν κινητοποιηθεί όσο κάτοικοι τόσο και ομάδων αριστερών και αναρχικών.

16 Ιουνίου: 6 κάτοικοι του Αγίου Δημητρίου (Πτολεμαΐδα) οι οποίοι είχαν συλληφθεί από τα ΜΑΤ πέρυσι κατά την κατάληψη-μπλόκο

των κατοίκων στους ταινιόδρομους μεταφοράς λιγνίτη της ΔΕΗ στον ΑΗΣ Αγ. Δημητρίου, καταδικάστηκαν για παρακώλυση κοινοφελούς εγκατάστασης σε 6 μήνες αναστολή.

18 Ιουνίου: Στην γνωστή, από την υπόθεση με τις καλλιέργειες φράουλας , για την φιλοξενία της Μανωλάδα δύο υπανδρώποι Διονύσης Γομοσιώτης και Πέτρος Σάμαρης, λέγονται, ξυλοκόπησαν, έγδυσαν και περιέφεραν δεμένους πίσω από τα μηχανάκια τους δύο μετανάστες από το Μπαγκλαντές λόγω του ότι είχαν την υποψία ότι τους έκλεβαν πρόβατα.

19 Ιουνίου: Στο αρχείο θέλει να βάλει ο ανακριτής που έχει αναλάβει την υπόθεση της επίθεσης με βιτριόλι ενάντια στην Κ. Κούνεβα . Οι καταγγελίες για τις τερατώδεις αυδαιρεσίες της Οικομέτ Α.Ε. Ιδιοκτησίας Οικονομάκη και η ευθεία κατάδειξη της εταιρίας σαν ηθικό αυτουργό παραμένουν αναπάντητες.

-Ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους οι 4 από τους 6 εναπομείναντες προφυλακισμένους της εξέγερσης.

20 Ιουνίου : Πορεία και εκδήλωση σχετικά με τα “εργατικά ατυχήματα ” στην ΔΕΗ έγινε στην Κοζάνη .

27&28 Ιουνίου θα διεξαχθεί στην Κέρκυρα άτυπη Σύνοδος του Οργανισμού για “την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη” (ΟΑΣΕ). Θεωρείται ο μεγαλύτερος διακρατικός οργανισμός για την “διαφύλαξη της ασφάλειας” στον κόσμο και τα επίμαχα θέματα της ατζέντας της Συνόδου είναι το μεταναστευτικό και η νέου τύπου, σύμφωνα με τα λεγόμενα τους, τρομοκρατία, κάτω από την ομπρέλα της “ευρωπαϊκής ασφάλειας” που θέλουν να επιβάλλουν. Φυσικά υπήρξαν οργανωμένες αντιδράσεις: και τις δυο μέρες υπήρχαν στην πόλη αρκετά πράγματα όπως πορείες και μικροφωνικές αντιπροποφώρησης.

Κάμερες σε παιδικές χαρές;

Η παρακάτω είδηση πολύ πιθανόν, σε μια πρώτη ανάγνωση να φαίνεται δεικτική: "Στην τοποθέτηση καμερών παρακολούθησης, για λόγους ασφαλείας, σε παιδικές χαρές και παιδότοπους, συμφώνησαν ο υπουργός Εσωτερικών Πρ. Παυλόπουλος και ο δήμαρχος Αθηναίων Ν. Κακλαμάνης, παρουσιάζοντας το νέο πλαίσιο λειτουργίας τους. Την τελική απόφαση θα λάβει η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων. " Και παραδέχονται τους λόγους, λέει, που τους οδηγούν σε αυτό: καταγγελίες για «περίεργες συμπεριφορές» σε παιδικές χαρές αλλά και για «απίστευτους βανδαλισμούς». Επίσης ότι «είναι αδιανόητο να σκεφθούμε ότι μπορούν τα παιδιά να μείνουν χωρίς προστασία» και διαβεβαίωσε ότι στην περίπτωση που η Αρχή πει «όχι» στις κάμερες, θα ληφθούν άλλα μέτρα, τα οποία περιλαμβάνουν: «τη φύλαξη τους από περιφερόμενες ομάδες της Δημοτικής Αστυνομίας, ανέργους που θα προσληφθούν μέσω του ΟΑΕΔ, καθώς και από την παρουσία γυμναστών του Οργανισμού Νεολαίας και Αθλησης στους χώρους.» .

Η πρώτη αυτονόητη ένταση είναι η εξής: Τα παιδιά που παίζουν, στερούνται προστασίας που χρειάζονται απέναντί σε τι ; Ούτως ή άλλως το ρόλο του προστάτη δεν έχουν οι γονείς; Χρειάζομασταν όταν είμασταν παιδιά προστασία απέναντι σε κάτι όταν παίζαμε στις αλάνες και τα πάρκα και δεν την είχαμε; Μάλλον όχι... Ακόμα και να υποθέσουμε ότι κάποιος φανταστικός κίνδυνος για τα παιδιά υπάρχει, σε τι ακριβώς θα βοηθήσουν οι κάμερες;

Οι εναλλακτικές είναι επίσης εξοργιστικές: με μπόλικο ψευτο-ανθρωπισμό λέει ο Κακλαμάνης, πως ακόμα και κάμερες να μην μπου, θα επιληφθεί της προστασίας των παιδιών , βάζοντας λέει μπάτσους να τα προσέχουν τα παιδιά. Ποιός θα προσέξει τα παιδιά από αυτούς;

Είναι για εμάς φανερό, πως άλλους σκοπούς εξυπηρετεί το "νέο θεσμικό πλαίσιο" για τις παιδικές χαρές. Να συνηθίσουμε την παρακολούθηση σε κάθε μέρος, από μικρή κιόλας ηλικία ώστε να μην αντιδρούμε σε αυτές. Να συνηθίσουμε πως δεν μπορούμε να είμαστε ασφαλείς (από ποιόν ή τι άραγε) χωρίς την εικοσιτετράωρη άγρυπνη ματιά του μπάτσου πίσω από τα μόνιτορ της κάμερας, που είναι στραμμένη πάνω μας. Αυτός είναι ο ρόλος της κάμερας και κανένας άλλος: να μας δημιουργεί φόβους και ανασφάλειες, να μας κάνει υποταγμένους στην εξουσία και "φιλήσυχους" πολίτες που θα κοιπάνε μόνο την δουλειά τους. Να σφηνώσει πολύ καλά μέσα στο κεφάλι μας την ιδέα που λέει: "Πρόσεχε τι κάνεις και τι λες , σε βλέπω". Η στρατηγική αυτή της τρομοκρατίας όλων μας είναι πολύ προσεγμένη και ξεδιπλώνεται χρόνια τώρα: οι κάμερες που έχουμε μέσα στα κέντρα των πόλεων αρχικά είχαν μπει για την "φύλαξη" των ολυμπιακών αγώνων το 2004 από τρομοκράτες και υποιτίθεται ότι μετέπειτα θα έπαυε η λειτουργία τους. Δεν πέρασε, όμως πολύ καιρός που άρχισαν να στρέφονται πάνω σε διαδηλώσεις.

Η στάση που πρέπει να κρατήσουμε, δεν μπορεί να είναι παρά μια: έξω από τις γειτονιές μας , τα πάρκα και τις συνοικίες μας οι κάμερες-χαφιέδες και οι τραμπούκοι μπάτσοι. Μπορούμε μόνοι μας να προσέξουμε τους χώρους που κινούμαστε και τους κοντινούς μας ανθρώπους.

BLACK WATER

Η Blackwater είναι η μεγαλύτερη ιδιωτική εταιρία security και ταυτόχρονα ο μεγαλύτερος μισθοφορικός στρατός παροχής πολεμικών υπηρεσιών των ΗΠΑ. Ιδρύθηκε το 1998 από τους βετεράνους στρατιωτικούς Eric Prince και Allan Clark αξίζοντας 250.000δολάρια, αλλά μετά το χτύπημα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 άφθονο χρήμα άρχισε να ρέει στα ταμεία της. Έχει πάνω από 180.000 άρτια εκπαιδευμένους στρατιώτες, για αντιτρομοκρατικές επιχειρήσεις, διασκορπισμένους σε διάφορες «ηλεκτρισμένες» περιοχές του κόσμου (συνολικά σε 58 χώρες).

Η βάση της βρίσκεται στη Βόρεια Καρολίνα που είναι η έδρα της και έχει έκταση 28.000 τετραχιλιόμετρα. Διαθέτει εξαιρετικά σύγχρονες εγκαταστάσεις που εξυπηρετούν την καλύτερη δυνατή εκπαίδευση του προσωπικού της. Στις υπερσύγχρονες εγκαταστάσεις της, στο Μογιόκ της Β. Καρολίνας, λειτουργεί ένα από τα μεγαλύτερα σε έκταση και εξοπλισμό στρατόπεδα εκπαίδευσης, όπου έχει φιλοξενήσει και τους επίσημους αγώνες της αστυνομίας (SWAT) των ΗΠΑ. Το 2002 μάλιστα σύναψε πενταετές συμβόλαιο με την Αμερικανική κυβέρνηση ύψους 35,7 εκατομμυρίων δολλαρίων για την εκπαίδευση των Αμερικανών πεζοναυτών σ' αυτές τις εγκαταστάσεις. Συγκεκριμένα, στη βάση της διαθέτει σκοπευτήρια, αυτοσχέδιες λίμνες, καθώς και κτίρια που βοηθούν στην εξομίωση πραγματικών επιχειρήσεων. Οι εγκαταστάσεις της αποτελούν το μεγαλύτερο αμερικάνικο κέντρο εκπαίδευσης, ιδιωτικό ή δημόσιο, στις ΗΠΑ. Πρόκειται για μια μυστική ειδική μονάδα του αμερικανικού στρατού που όμως διαθέτει τη δική της ανεξάρτητη διοίκηση. Παράλληλα, η βάση της Blackwater έχει γίνει πολλές φορές επίκεντρο διαμαρτυριών από κατοίκους της περιοχής, περιβαλλοντολόγους και αντιπολεμικές οργανώσεις λόγω της ευρείας δοκιμής όπλων αλλά και των πολλών πυρκαγιών που ξεσπούν στην περιοχή εξαιτίας εκρήξεων. Παρόλα αυτά το μαγαζάκι πήγαινε καλά και η εταιρία θέλησε άλλη μια έκταση σε αγροτική περιοχή της Καλιφόρνια. Εκεί συνάντησε την αντίδραση των κατοίκων από τη πρώτη στιγμή.

Η ανάμειξη στον πόλεμο του Ιράκ

Η Blackwater μπορεί να μην είναι ιδιαίτερα γνωστή στους περισσότερους ωστόσο η αμερικανική κυβέρνηση (που και ξέρει παραπάνω) έχει πληρώσει το αστρονομικό ποσό του ενός δις δολαρίων στην Blackwater με σκοπό την φύλαξη υψηλόβαθμων στελεχών του αμερικανικού στρατού, καθώς και διπλωματικών αποστολών. Παράλληλα, της έχει αναθέσει τη φρούρηση της αμερικανικής πρεσβείας στο Ιράκ που είναι και η μεγαλύτερη στον κόσμο. Τουλάχιστον 25.000 ένοπλοι στρατιώτες που δουλεύουν υπό της οδηγίες της οργάνωσης, επιτηρούν μέρα νύχτα, τον χώρο γύρω από την πρεσβεία.

Η εταιρία στρατολογεί υπαλλήλους για αποστολή στο Ιράκ από τις ΗΠΑ, αλλά και από χώρες της Λατινικής Αμερικής με δικτατορικό παρελθόν, όπως τη Χιλή, το Περού, την Αργεντινή, την Κολομβία και την Γουατεμάλα. Στη Χιλή συνεργάζονταν στενά με την εταιρία στρατολόγησης του Χιλιανού Jose Miguel Pizarro από τον Οκτώβριο του 2003 για να της προμηθεύει “μισθοφόρους” τους οποίους τους μετεκπαιδεύει και τους στέλνει στο Ιράκ. Στο Ιράκ η BlackWater έχει συμβόλαιο με το Department of Defence για παροχή στρατιωτικών υπηρεσιών. Το όνομά της έγινε γνωστό στις 31 Μαρτίου 2004 με αφορμή τους τέσσερις υπαλλήλους της στη Φαλούτζα που σκοτώθηκαν σε ενέδρα και το πλήθος τους έκαψε και κρέμασε τα σώματά τους από μια γέφυρα. Βέβαια πριν από αυτό (πάλι το 2004) τα “ισακάλια” της εταιρίας ισοπέδωσαν ολόκληρη τη πόλη Φαλούτζα και διέπραξαν μαζικές δολοφονίες πολιτών. Επίσης οι μισθοφόροι της μαζί με το στρατό κατοχής των ΗΠΑ ευδύνονται για τη δολοφονία 11 Ιρακινών και το τραυματισμό 18 στη Βαγδάτη το 2007 καθώς και για άλλα 200 ένοπλα, αιματηρά επεισόδια σε διάστημα 2 χρόνων.

Από τις 177 ιδιωτικές στρατιωτικές εταιρίες η Blackwater είναι η πιο πλούσια και η πιο αδυσώπητη. Με την εισβολή της

στο Αφγανιστάν πήρε συμβόλαια ύψους 1δισ δολαρίων. Έχει επίσης τα μεγαλύτερα συμβόλαια με το Υπ. Εξωτερικών της Αμερικής. Μόνο για τη προστασία Αμερικανών διπλωματών διαθέτει 987 άνδρες καθένας από τους οποίους στοιχίζει στο δημόσιο 445.000\$ το χρόνο!

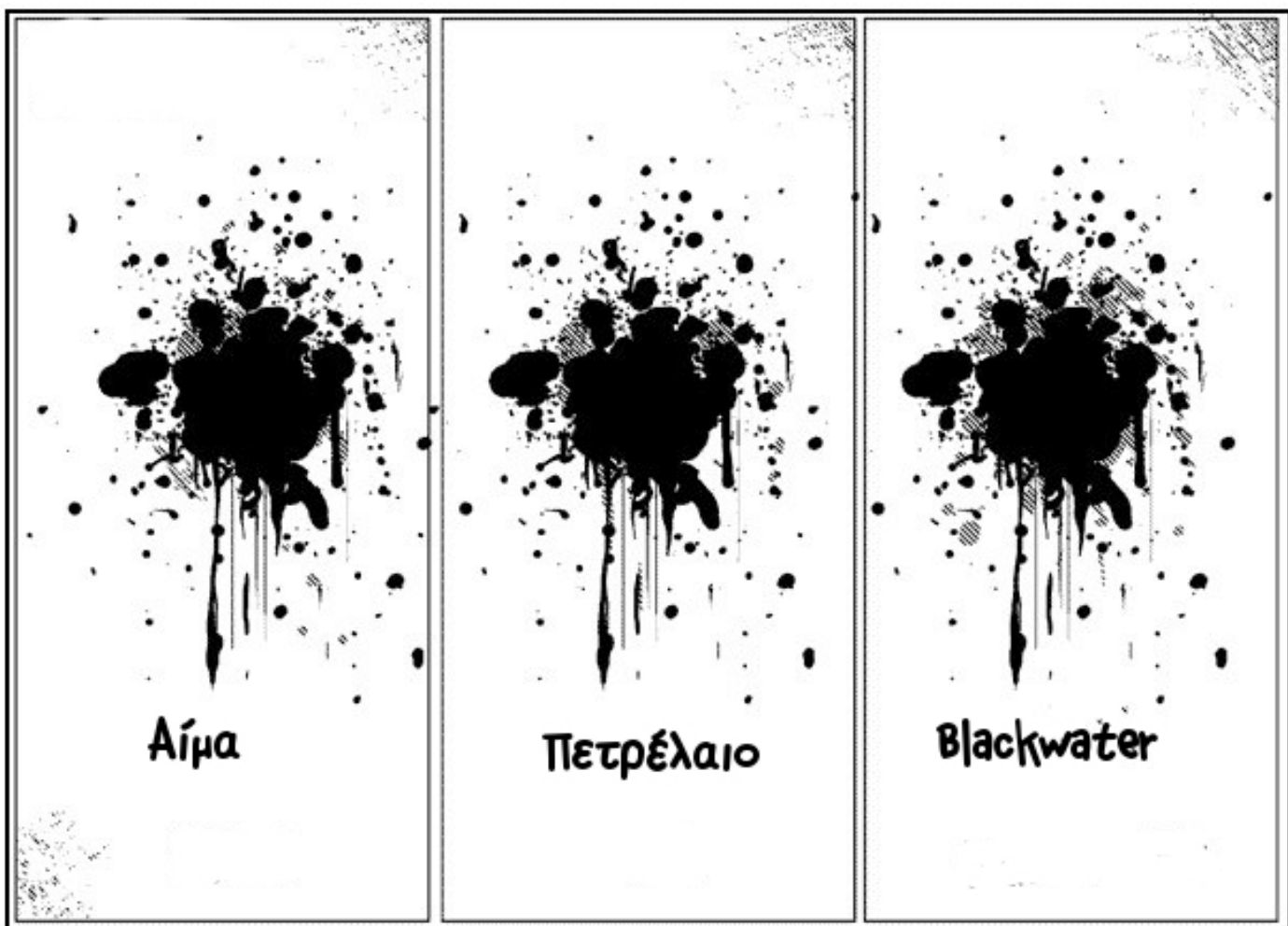
Μετά από πολλές καταγγελίες αλλά και τη πρόταση αποχώρησης της εταιρίας απ'το Ιράκ, που έκανε η ιρακινή κυβέρνηση, ο Σύνδεσμος Διεθνών "Ειρηνευτικών" Επιχειρήσεων (ΙΡΟΑ),όπως ψευδώνυμα ονομάζεται ο συλλογικός φορέας θανάτου στη Μ. Ανατολή, προσπάθησε να ξεκινήσει μια έρευνα αλλά η Blackwater τον αγνόησε εντελώς και αποχώρησε από μέλος.

Τα σκυλιά του πολέμου δρουν ελεύθερα. Σκοτώνουν,φυλάνε πειρelaiοπηγές και άλλους στόχους οικονομικού ενδιαφέροντος. Δεν είναι μόνο φύλακες και δολοφόνοι είναι κυνηγοί "τρομοκρατικών" κεφαλών και ακόλουθοι των αμερικάνικων αυτοκινητοπομπών.

Δεν είναι όμως μόνο οι υπάλληλοι της Blackwater. Ούτε η αμερικάνικη κυβέρνηση δε ξέρει πόσοι ακριβώς μισθοφόροι δρουν στο Ιράκ. Υπολογίζονται στους 100.000.

Οι εταιρίες δρουν με τη μικρότερη δυνατή δημοσιότητα, είναι ανταγωνιστικές μεταξύ τους και "ανοικοδομούν" το Ιράκ μέσα σε ένα ένοπλο χάος. Τα "κατορθώματα" των δολοφόνων έχουν κατά καιρούς απασχολήσει τη δημοσιότητα αφού έχουν μπλεχτεί μέχρι και στα βασανιστήρια των φυλακών του Αμπού Γκραιμπ,αλλά όλα σχεδόν τα στοιχεία χάνονται. Η συμπεριφορά τους είναι φαλλοκρατική,υπεροπτική,σκέτο καουμποϊλίκι. Ειδικά στη Blackwater η ένοπλη μαγκιά αποτελεί εταιρική κουλτούρα .Υπάλληλοί της έχουν κατηγορηθεί για σεξουαλικές παρενοχλήσεις,απάτες,λαθρεμπόριο ,ναρκωτικά και διακίνηση αναβολικών.Αυτή η εταιρία κ πολλές άλλες με το ίδιο παρουσιαστικό και δυναμικό διεκδικούν να αναλάβουν από διεθνείς οργανισμούς τη παροχή "άνθρωπιστικής" βοήθειας σε περιοχές που υπάρχει "κρίση".

Το άρθρο είναι ενημερωτικό σε σχέση με το ρόλο και τη δράση των μεγάλων ιδιωτικών εταιριών security. Η θέση μας είναι ενάντια σε όλες αυτές τις εταιρίες. Απο τις μικρές ιδιωτικές εταιρίες και μαγαζιά με τα απλά συστήματα ελέγχου(κάμερες, κτλ) μέχρι εταιρίες τύπου Blackwater που αναλαμβάνουν τη φύλαξη κυβερνήσεων, τη σπορά θανάτου σε πολλά μέρη της γής.

Νέα απ' αθήναι

36 εργάτες έχασαν τη ζωή τους, όταν ξέσπασε πυρκαγιά σε χρυσορυχείο στο Βελκόμ, στο ΒΑ τμήμα της Νοτίου Αφρικής, στις 31 Μαΐου, σύμφωνα με την ένωση συνδικάτων εργαζομένων σε ορυχεία. Να σημειωθεί ότι όλοι εργάζονταν παράνομα εκεί, καθώς και ότι δεν έχουν διευκρινιστεί οι συνθήκες κάτω υπό τις οποίες ξέσπασε η πυρκαγιά. Επίσης, σύμφωνα πάντα με τα συνδικάτα, περίπου 200 άτομα χάνουν κάθε χρόνο τη ζωή τους εργαζόμενα στα ορυχεία της Αφρικής.

Βίντεο που δημοσιεύθηκε την 1η Ιούνη από το υπουργείο δικαιοσύνης της Βραζιλίας, καταγράφει τους βασανισμούς και τους εξευτελισμούς που υπέστησαν κρατούμενοι μιας φυλακής της επαρχίας Minas Gerais, κατά τη διάρκεια «έρευνας» για την ύπαρξη κινητών τηλεφώνων πριν ένα χρόνο. Η μόνη «ποινή» που επιβλήθηκε μέχρι τώρα στον διευθυντή της φυλακής και σε 6 από τους βασανιστές, είναι η απομάκρυνση από τις θέσεις τους. Το βίντεο υπάρχει στο: <http://tinyurl.com/n45czm>

Το απόγευμα της πέμπτης 28 του Μάη συγκρούσεις πραγματοποιήθηκαν στη πρωτεύουσα της Γεωργίας, Tbilisi ανάμεσα σε διαδηλωτές και την αστυνομία. Αν και αφορμή των διαδηλώσεων είναι το αίτημα διαφόρων αντικυβερνητικών να παραιτηθεί ο πρόεδρος της χώρας Σασκασβίλι, κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων αυτών τα πράγματα έχουν εκτραπεί και έχουν ξεφύγει και από τον έλεγχο της αντιπολίτευσης που επιχειρεί να κεφαλαιοποιήσει πολιτικά τις συγκρουσιακές διαδόσεις δεκάδων διαδηλωτών. Την πέμπτη το απόγευμα οι μονάδες καταστολής επιδόθηκαν σε όργιο βίας με δεκάδες διαδηλωτές αιμόφυρτους στο έδαφος, ενώ τουλάχιστον 5 μπάτσοι τραυματίστηκαν σοβαρά.

Τρεις παλαιστίνιοι αστυνομικοί, δύο μαχητές της Χαμάς, και ένας περαστικός έπεσαν νεκροί κατά τη διάρκεια συγκρούσεων στη Δυτική Όχθη την Κυριακή 31 Μάη. Οι αστυνομικοί της παλαιστινιακής αρχής έκαναν επιδρομή σε σπίτι στη πόλη Καλκίλια της δυτικής όχθης με στόχο να συλλάβουν μαχητές της Χαμάς, με αποτέλεσμα να υπάρξει ανταλλαγή πυροβολισμών. Το περιστατικό αυτό οξύνει ακόμα περισσότερο την ένταση στις σχέσεις μεταξύ της Χαμάς και της Παλαιστινιακής Αρχής του Μαχμούτ Αμπάς.

Τουλάχιστον 18 συλλήψεις διαδηλωτών πραγματοποίησε η αστυνομία στη Μελβούρνη της Αυστραλίας κατά τη διάρκεια διαδήλωσης ενάντια σε ρατσιστικές επιδόσεις σε ινδούς φοιτητές. Η διαδήλωση πραγματοποιήθηκε το πρωί της Δευτέρας 1 Ιούνη, ενώ τελευταίο περιστατικό των ρατσιστικών επιδόσεων ήταν ο σοβαρός τραυματισμός ινδού φοιτητή με κατσαβίδι.

Ολόκληρο το τετράγωνο που στεγαζόταν το αστυνομικό τμήμα ανατίναξαν οι Ταλιμπάν στη Λαχώρη του Πακιστάν, στις 27 Μαΐου, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τουλάχιστον σαράντα άτομα. Λόγω της προσπάθειας των πακιστανικών ενόπλων δυνάμεων να στριμώξουν τους ταλιμπάν στα βόρεια της χώρας, οι μάχες έχουν επεκταθεί μέσα στις πόλεις.

Τρεις πυρηνικούς πυράλους μεσαίου βεληνεκούς έχει εκτοξεύσει μέσα στο διάστημα μίας εβδομάδας στα τέλη Μαΐου η Βόρεια Κορέα, συνεχίζοντας την παράδοση της καταστροφής του πλανήτη που

εγκαινιάσαν οι υπόλοιπες χώρες της δύσης, που τώρα καταδικάζουν αυτήν την ενέργεια.

Συγκρούσεις έγιναν στο Τορίνο κατά την διάρκεια των διαδηλώσεων ενάντια στη σύνοδο των οκτώ πλουσιότερων χωρών αναφορικά με τα πανεπιστήμια που ήταν προγραμματισμένη για τις 17-18-19 Μαΐου στην πόλη της Ιταλίας. Από τις συγκρούσεις τραυματίστηκαν δεκαεννέα άτομα ενώ οι μπάτσοι συνέλαβαν δύο.

Σφοδρές συγκρούσεις μεταξύ ναυτικού και ανταρτών στο λιμάνι Ουάρι της νιγηρίας, στις 20 Μαΐου, μετέτρεψαν σε πεδίο μάχης την περιοχή. Όπως αναφέρθηκε, στόχος των ανταρτών ήταν οι εγκαταστάσεις της μεγαλύτερης βιομηχανίας πετρελαίου και αερίου της αφρικής.

Σύμφωνα με ανακοίνωση του Μπερλουσκόνι, η συνάντηση των G8 στην Ιταλία τον ερχόμενο Ιούνη θα γίνει στη σεισμόπληκτη περιοχή Abruzzo, αντί για το Σαρδινικό νησί La Maddalena όπως είχε προγραμματιστεί. Οι λόγοι που δόθηκαν για την αλλαγή, ήταν η μείωση των εξόδων, χωρίς ωστόσο να αναφερθεί το τι θα κάνουν με τα πλεονάζοντα λεφτά, και η αποφυγή διαδηλώσεων, με το σκεπτικό ότι οι διαδηλωτές δεν θα οργανώσουν βίαιες εκδηλώσεις σε μια περιοχή τόσο χτυπημένη από σεισμούς. Η συνάντηση θα πραγματοποιηθεί στο Coppito, στη μεγαλύτερη μπατσοσχολή της Ιταλίας, που αποτελεί και τη μόνη κατασκευή

στην περιοχή που έμεινε άδικη μετά από τους σεισμούς.

Τα τελευταία 3 χρόνια, η Βρετανία πούλησε όπλα αξίας £13.6 εκατομμυρίων στερλινών στην κυβέρνηση της Σρι Λάνκα, παρά τις εκεί εκτειναμένες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ενώ η ΗΠΑ τερμάτισε την πώληση όπλων στην Σρι Λάνκα το 2008, η Βρετανία, η Βουλγαρία και η Σλοβακία συνέχισαν. Οι πωλήσεις έγιναν σε αντίθεση με τον Κώδικα περί Εξαγωγής Όπλων του 1998 της Ε.Ε., ο οποίος περιορίζει τις εμπορικές σχέσεις με χώρες που αντιμετωπίζουν εσωτερικές συγκρούσεις ή έχουν ιστορία παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των διεθνών νόμων. Τα όπλα εγκρίθηκαν τον ίδιο καιρό που η Ε.Ε. καλούσε για ειρήνη στη Σρι Λάνκα, λέγοντας πως δεν υποστήριζε μια ένοπλη λύση και ανησυχούσε για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εκεί. Τους τελευταίους 5 μήνες στην Σρι Λάνκα σκοτώθηκαν τουλάχιστον 20,000 άμαχοι πληθυσμού.

Εβδομάδα σαμποτιά πραγματοποιήσαν σε συνεργασία, διάφορες ομάδες στη Βαρκελώνη, μεταξύ 24 Απριλίου και 1ης Μαΐου. Στόχοι υπήρξαν πολυάριθμες τράπεζες και ΑΤΜ, εταιρείες ακινήτων, γραφεία προσωρινής επισφαλούς εργασίας, σούπερ μάρκετ και άλλοι. Επρόκειτο για εργαλείο προπαγάνδας, άμεσης δράσης και καταγγελίας αυτών που, έχοντας δημιουργήσει την παγκόσμια οικονομική κρίση, προκαλούν μια σοβαρή κοινωνική κρίση. Στην σχετική αφίσα αναφέρεται: «Έχουμε χάσει τον φόβο μας... Απ' όταν γεννηθήκαμε μας μαθαίνουν ότι ο κόσμος είναι έτσι και πρέπει να τον δεχτούμε ως έχει. Αυτοί που μας το επαναλαμβάνουν στα σχολεία τους, στα μέσα τους, στις δημόσιες ανακοινώσεις τους, είναι οι ίδιοι που επωφελούνται από αυτή την κατάσταση. Και αυτό δεν θα αλλάξει για όσο δεν παραβιάζουμε τους κανόνες που μας επιβάλλουν και όσο δεν συνειδητοποιούμε πως το πρώτο βήμα προς την ελευθερία αρχικά με ένα ΌΧΙ. Να τελειώνουμε με το τσίρκο τους και τους κλόουν που το

προστατεύουν.»

Στις 27 Μαΐου δολοφονήθηκε στο san cristobal de las casas, στο μεξικό, ο 16χρονος Vnctor Martvn Penagos Estrada, ενώ έκανε γκράφιτι μαζί με φίλους του. Τον πυροβόλησε ο Nicolas Gomez Santiz, φύλακας του ξενοδοχείου Maya Quetzal. Στις 30 Μαρτίου είχε προηγηθεί μία σύσκεψη όπου μετά από πρόταση του προέδρου του δημοτικού συμβουλίου αποφασίστηκε, εξαιτίας των πολλών γκράφιτι που πλέον γίνονται στους τοίχους δημόσιων και ιδιωτικών κυρίων της πόλης, να επιβάλλεται πρόστιμο 20.000 πέσος σε όποιον κάνει γκράφιτι και αμοιβή 5.000 πέσος σε όποιον καταδίδει ή συλλαμβάνει τον παραβάτη. Αποφασίστηκε επίσης να απαγορευτεί η πώληση σπρέι σε ανήλικους. Εκτός από το πρόστιμο, όποιος νεαρός συλλαμβάνεται να κάνει γκράφιτι, μπαίνει σε μια λίστα της αστυνομίας, το όνομά του, φωτογραφία του και η διεύθυνσή του. Μέσα σε τρεις μέρες από την εφαρμογή των μέτρων, συνελήφθησαν περισσότεροι από 15 νεαροί. Στα προηγούμενα προστίθενται τα μέτρα που η δημοτική αρχή έχει πάρει ενάντια σε πολιτιστικές εκδηλώσεις σε δημόσιους χώρους στην προσπάθεια να μετατρέψει την πόλη σε μια υγειονομική ζώνη που να ευνοεί μόνο τα κέρδη της τουριστικής βιομηχανίας.

Mauricio Morales Duarte

Τα ξημερώματα της 22ας Μαΐου, στο Σαντιάγο της Χιλής, σκοτώθηκε από την πυροδότηση της βόμβας που κουβαλούσε στην τσάντα του ποδηλάτου του, ο αναρχικός Mauricio Morales Duarte. Τη στιγμή της έκρηξης, ο Duarte βρισκόταν πολύ κοντά στη Gendarmeria, τη σχολή των χιλιανών ματατζήδων, όπου και προοριζόταν να βάλει την βόμβα. Τα τελευταία τρία χρόνια, στη Χιλή, έχουν πραγματοποιηθεί αναρίθμητες μη φονικές επιθέσεις 'χαμηλής έντασης' εναντίον κρατικών και καπιταλιστικών

Συγκρούσεις στο Περού

στόχων, χωρίς ως τώρα συλλήψεις.

Στη σύλληψη δύο νεαρών Ιταλών προχώρησε στις 3 Ιούλη η αντιτρομοκρατική διεύθυνση της ιταλικής χωροφυλακής (Ros), με την κατηγορία ότι ετοιμάζονταν να σαμποτάρουν σιδηροδρομική γραμμή στην περιοχή της Ancona.” Οι νεαροί συνελήφθησαν σε γέφυρα πάνω από τη σιδηροδρομική γραμμή Orte - Ancona, μέσα σε ένα κλεμμένο αυτοκίνητο που περιείχε αυτοσχέδια σιδερένια άγκιστρα, τα οποία μπορούν να προκαλέσουν βραχυκύκλωμα στο δίκτυο τροφοδοσίας της γραμμής”, δήλωσε εκπρόσωπος της Ros. Οι αστυνομικοί προχώρησαν ταυτόχρονα, κατόπιν παραγγελίας της εισαγγελίας της Perugia, σε περίπου 40 έρευνες σε κατοικίες ανθρώπων του "αναρχο-επαναστατικού" χώρου, στον οποίο ανήκαν οι δύο νεαροί που συνελήφθησαν, αναφέρει ηλεκτρονικό καθεστωτικό μέσο.

Το πρωί της 5ης Ιουνίου η περουβιανή αστυνομία επιτέθηκε στο οδόφραγμα που είχαν στήσει ινδιάνοι διαδηλωτές,

διαμαρτυρόμενοι ενάντια στους νέους νόμους που θέσπισε η περουβιανή κυβέρνηση και που δίνει το ελεύθερο στις εταιρίες να κόβουν σχεδόν ελεύθερα τα δάση του Αμαζόνιου για να τροφοδοτήσουν με ξυλεία τη διεθνή αγορά. Χρησιμοποιώντας πραγματικές σφαίρες τα κτήνη σκότωσαν εν ψυχρώ 28 διαδηλωτές που προσπαθούσαν να σώσουν το φυσικό χώρο διαβίωσής τους και έναν από τους τελευταίους πνεύμονες οξυγόνου του πλανήτη. Η μάχη άρχισε στις 5 τα ξημερώματα και όταν οι διαδηλωτές ακόμα κοιμόντουσαν με επίθεση από γη και αέρα, με δυνάμεις καταδρομών να πυροβολούν από το έδαφος και ελικόπτερα να εξαπολύουν σφαίρες και δακρυγόνα. Ώρα μετά, οι διαδηλωτές οργανώθηκαν και αντιπετιέθηκαν χρησιμοποιώντας όπλα που είχαν πάρει από τους αστυνομικούς καταφέρνοντας να εκδιώξουν τους επιδρομείς από το οδόφραγμα, σκοτώνοντας μερικούς από αυτούς. Η επίσημη κρατική ανακοίνωση αναμασά την ίδια καραμέλα, ότι οι αστυνομικές δυνάμεις βρισκόταν σε άμυνα και ότι οι διαδηλωτές ήταν ένοπλοι και εν ολίγοις “βίαιοι και τρομεροί τρομοκράτες”. Τους δύο τελευταίους μήνες χιλιάδες ινδιάνοι του Περού που αντιπροσωπεύουν 1200 κοινότητες έχουν παραλύσει όλη την οικονομική δραστηριότητα γύρω από τα δάση του Αμαζόνιου μπλοκάροντας όλους τους κεντρικούς δρόμους που οδηγούν στα ορυχεία και στις περιοχές κοπής ξύλου, κάνοντας σαφές ότι δεν θα παραδώσουν αμαχητί τα πατρογονικά τους εδάφη στις ορέξεις του χρήματος. Στις 11 Ιουνίου προγραμματίστηκε πανεθνική απεργία. Τελικώς ο πρωθυπουργός της χώρας Yehude Simon ανακοίνωσε ότι θα παραιτηθεί μέσα στον Ιούλιο, ενώ τα 2 επίμαχα προεδρικά διατάγματα αποσύρθηκαν.

Μόσχα 16 Μαΐου 2009

Λίγες ώρες πριν από την έναρξη της Eurovision ομάδες ομοφυλόφιλων προσπάθησαν να πραγματοποιήσουν διαδηλώσεις διαμαρτυρίας έξω από το στάδιο που θα πραγματοποιούνταν ο διαγωνισμός, με σκοπό να καταδείξουν το ρατσισμό και την καταπίεση που υφίσταται η ομοφυλόφιλη κοινότητα στην Ρωσία. Η απάντηση ήταν άμεση και αντάξια του «μεγαλείου» της αυτοκρατορίας.

Η αστυνομία απαγόρευσε τις διαδηλώσεις και προχώρησε στην βίαιη διάλυση των συγκεντρώσεων, καταστρέφοντας τα πανό και συλλαμβάνοντας 35 διαδηλωτές. Εκτός από την αστυνομική καταστολή η ομοφυλόφιλη κοινότητα είχε να αντιμετωπίσει τουλάχιστον άλλες δύο αντι-συγκεντρώσεις ακροδεξιών και φανατικών χριστιανών, που ούρλιαζαν για την οριστική εξαφάνιση του διαφορετικού. Πριν αρχίσει η επιχείρηση καταστολής, η αστυνομία απώθησε τους δημοσιογράφους από την περιοχή και οι συλληφθέντες απομακρύνθηκαν γρήγορα γρήγορα από την περιοχή στοιβαγμένοι σε ένα κομβόι από βανάκια. Τίποτα δεν επιτρέπεται να χαλάσει τη λάμψη της σαπουνάδας του θεάματος.

Πάνω από 5000 άτομα προσπάθησαν το πρωί του σαββάτου 20 Ιουνίου να καταλάβουν το πρώην ναζιστικό αεροδρόμιο Tempelhof που βρίσκεται στο κέντρο του Βερολίνου και έκλεισε πριν κάποιους μήνες. Απέναντί τους βρέθηκαν χιλιάδες μπάτσοι με σκυλιά και αντλίες νερού (είχαν κινητοποιηθεί περίπου 1800 μπάτσοι και από άλλα ομοσπονδιακά κρατίδια). Οι μπάτσοι έκαναν συλλήψεις από το πρωί όσων ομάδων προσπαθούσαν να πλησιάσουν το φράκτη του

αεροδρομίου ενώ έγινε εκτεταμένη χρήση pepper spray. Σε φωτογραφίες που δημοσιεύθηκαν σε εφημερίδα, φαίνεται μπάτσος με πολιτικά να σημαδεύει με όπλο διαδηλωτή που προσπαθεί να πλησιάσει το φράκτη ενώ την ίδια ώρα έχει συλλάβει έναν άλλον (η αστυνομία κάνει λόγο ότι ο μπάτσος βρισκόταν σε κίνδυνο). Σύμφωνα με τα γερμανικά μμε έχουν συλληφθεί 102 διαδηλωτές/ριες ,ενώ υπάρχουν καταγγελίες (σύμφωνα και με φωτογραφίες που δημοσιεύθηκαν στα μμε) ότι οι μπάτσοι χτυπούσαν ακόμα και κόσμο που τους είχαν περάσει χειροπέδες.

Δεκάδες μωρά, ως επί το πλείστον κορίτσια, δίδονται για υιοθεσία έναντι αδράς αμοιβής από τη νότια Κίνα. Έρευνα της εφημερίδας «Southern Metropolis News» αποκάλυψε ότι 80 βρέφη πωλήθηκαν τον τελευταίο καιρό έναντι 3.000 δολαρίων, σε υποψήφιους αγοραστής προερχόμενοι κυρίως από χώρες του εξωτερικού. Η συγκεκριμένη αγοροπωλησία εντάσσεται στο πλαίσιο της κινεζικής πολιτικής προκειμένου να καταπολεμηθεί τον υπερπληθυσμό της χώρας. Συνήθως οι κάτοικοι των αγροτικών περιοχών έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν μέχρι δυο παιδιά έναντι αυτών, των πόλεων, οι οποίοι υποχρεούνται να έχουν μόνο ένα.

Καθημερινές βίαιες και αιματηρές συγκρούσεις έχουν ξεσπάσει στο Ιράν εδώ και μερικές εβδομάδες. Όλα ξεκίνησαν μετά την εκλογική νίκη του εθνικιστή-λαϊκιστή και αντιαμερικανού προέδρου Μαχμούτι Αχμανινετζανι. Το σύνολο των αντιπάλων του με αιχμή τον Μουσαβί που απέσπασε ποσοστό 32%, κατήγγειλε εκτεταμένη νοθεία με αποτέλεσμα χιλιάδες κόσμου να κατέβει στους δρόμους με άγριες διαδόσεις από τη δεύτερα 13 Ιουνή. Ο ανώτατος ηγέτης της χώρας, αγιατολλάχ Χαμενεΐ έχει εξαρχής πάρει το μέρος του Αχμανινετζανι. Τον Μουσαβί και τους διαδηλωτές υποστηρίζουν (και υποκινούν, ίσως, σε κάποιο βαθμό) όλες οι δυτικές ηγεσίες (ΗΠΑ, Ε.Ε. κλπ) και τα δυτικά ΜΜΕ. Η ενημέρωση παραμένει ελλιπής και

προβληματική λόγω της έντονης καταστροφικής λογοκρισίας και του ελέγχου των πληροφοριών από και προς το Ιράν. Παρόλα αυτά, είναι γνωστό πως μέχρι στιγμής οι νεκροί από σφαίρες της αστυνομίας και του στρατού είναι δεκάδες και πολλαπλάσιοι οι τραυματίες. Οι εργάτες του εργοστασίου αυτοκινητών Iran Khodro εξέδωσαν πρόσφατα δήλωση στην οποία καταδικάζουν την καταστολή και λένε ότι αυτό που παρατηρούν είναι μια προβολή της ανθρώπινης ευφυΐας. Και οι δύο βάρδιες απεργούν. Οι εργάτες στα Iran Khodro έχουν κάνει πολλούς

Ιράν : Οι μπάτσοι τρέχουν

αγώνες ενάντια στη διεύθυνση και στο κράτος, για αυτό και οι αρχηγοί τους έχουν φυλακιστεί, βασανιστεί απολυθεί και δολοφονηθεί (indymedia uk). Την Παρασκευή 19 Ιούνη, ο αγιατολάχ Χαμενεΐ απείλησε τους διαδηλωτές να μην κατέβουν. Το ίδιο είχε κάνει και την Τρίτη, αλλά ο κόσμος τον απήφισε και βγήκε στους δρόμους μαζικά, κατά εκατοντάδες χιλιάδες. Το σ/κ 20/21 Ιούνη λίγες χιλιάδες που απήφισαν τις απειλές για εκτελέσεις, συγκρούστηκαν στο κέντρο της Τεχεράνης, ενώ παράλληλα βόμβα έσκασε κοντά στο μαουσολείο του Χομεϊνί.

Οι συλληφθέντες είναι εκατοντάδες. Συμφωνα με πληροφορίες αστικών ΜΜΕ, σε ορισμένες διαδηλώσεις, που φαίνονται ότι επεκτείνονται πέρα από την Τεχεράνη, τα πλήθη φώναζαν «θάνατος στον Χαμενεΐ». Ανάμεσα στους συλληφθέντες βρίσκονται δημοσιογραφικοί ανταποκριτές δυτικών ΜΜΕ καθώς και Ιρανοί υπάλληλοι της βρετανικής πρεσβείας στην Τεχεράνη. Κατηγορούνται για διασπορά ψευδών ειδήσεων και υποκίνηση ταρα-

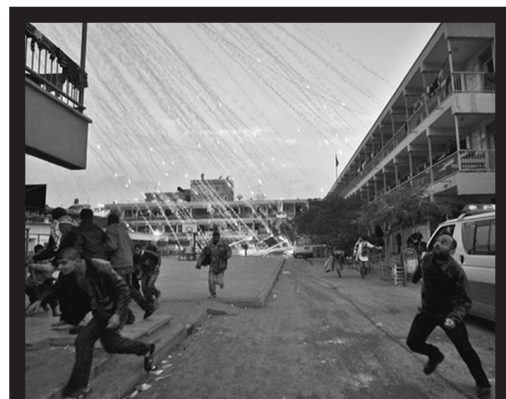
χών, αντίστοιχα. Στο link <http://blog.stigalaria.org/2009/06/26/anarxikh-matia-sto-iran/> υπάρχει μετάφραση της συνέντευξης που έγινε από το ALB Noticias, στον αναρχικό Payman Piedar, Ιρανό εξόριστο.

Στρατιώτες εισέβαλαν στις 28 Ιουνίου στο σπίτι του αριστερού προέδρου της Ονδούρας, Μ. Σελάγια. Ο Σελάγια, ο οποίος πλέον βρίσκεται στην Κόστα Ρίκα, επιθυμούσε τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για αναθεώρηση του Συντάγματος, προκειμένου να θέσει και δεύτερη φορά υποψηφιότητα για πρόεδρος της χώρας, ενώ έκανε κάλεσμα για μία «ειρηνική αντίσταση», μετά τον εξαναγκασμό να εγκαταλείψει τη χώρα από το στρατό της χώρας. Το Κογκρέσο της Ονδούρας έδωσε διευρυμένες εξουσίες στην αστυνομία, προκειμένου να κινηθεί εναντίον των αντιπάλων της διορισμένης από τους πραξικοπηματίες κυβέρνησης, η οποία ανέλαβε την εξουσία μετά την εκδίωξη του νόμιμου εκλεγμένου προέδρου της, Ε.Ε., Διεθνής Αρνησία, ο Ομπάμα, ο Οργανισμός Αμερικανικών Χωρών (OAS) και άλλοι διεθνείς φορείς έχουν καταδικάσει το πραξικόπημα, ενώ ο Τσάβες προειδοποίησε ότι θα απαντήσει μέσω του στρατού του σε περίπτωση που ο πρέσβης της Βενεζουέλας στην Ονδούρα, απαχθεί ή σκοτωθεί καθώς κι ότι θα ανατρέψει όποια κυβέρνηση ορκιστεί μετά την ανατροπή του εκλεγμένου προέδρου. Υπάρχουν ωστόσο φωνές, που αποδίδουν στη CIA το πραξικόπημα, αφού η πρόσφατη ιστορία των ΗΠΑ στην περιοχή είναι πολύ βρώμικη.

Τουρκικό πολεμικό πλοίο μετέφερε μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών στην Ιταλία, κατά τη διάρκεια νατοϊκής άσκησης, σύμφωνα με την εφημερίδα zaman. Στις 21 Οκτωβρίου 2004, ένας αξιωματικός του πλοίου Ερτουρούλ «πήγε στην Ιταλία για άσκηση και μετέφερε 5 κιλά ηρωίνης». Το παράνομο «πακέτο» παραδόθηκε σε συνεργάτη του αξιωματικού στη Σαρδηνία και μάλιστα αυτό έγινε εν γνώσει του καπετάνιου του πολεμικού

καραβιού. Χαρακτηριστικό, είναι ότι όταν αξιωματικός και καπετάνιος επέστρεψαν, άνοιξαν δύο «παχυλούς» τραπεζικούς λογαριασμούς. Το πλοίο συμμετείχε στη νατοϊκή άσκηση που έγινε μεταξύ 30/9 και 16/10 του 2004 στη Σαρδηνία. Σε αυτή πήραν επίσης μέρος 11 χώρες, με 10.000 στρατιώτες, 50 πλοία και 50 μαχητικά αεροσκάφη. Ωστόσο, όλα αυτά δεν ήταν αρκετά για να ανακόψουν τη «μυστική» επιχείρηση που διαδραματιζόταν στο παρασκήνιο. Η είδηση ήρθε στο δημοσιότητα στα μέσα Μαΐου.

Γάζα, 17 Ιανουαρίου 2009. Στο προσφυγικό σχολείο του ΟΗΕ της Μπειτ Λατιγια, όπου είχαν βρει καταφύγιο περισσότεροι από 1600 Παλαιστίνιοι, κυρίως γυναίκες και

Γάζα ,17 Ιανουαρίου 2009

παιδιά, ξαφνικά πέφτουν βόμβες λευκού φωσφόρου από Ισραηλινά μαχητικά. Πολλοί οι νεκροί, στην πλειονότητά τους μικρά παιδιά.

ΠΑΡΚΑ -PARKING 3-0!

Αθήνα, Εξάρχεια, συμβολή Χαρ.Τρικούπη-Ζωοδόχου Πηγής-Ναυαρίνου.

Το Σάββατο 7 Μαρτίου, κάτοικοι των Εξαρχείων και άλλων γειτονιών της 'πρωτεύουσας', βούτηξαν κομπρεσέρ, σφυριά, καλέμια και γκασμάδες, και, σπάζοντας τα τσιμέντα, μετέτρεψαν ένα πρώην πάρκινγκ σε πάρκο, με πορτοκαλιές, λεμονιές, ελιές, χώρους παιχνιδιού και ελεύθερης έκφρασης. Το οικοπέδο ανήκε στο ΤΕΕ (Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας), παραχωρήθηκε στο δήμο αθηναίων με σκοπό να γίνει πλατεία, αλλά οι κρατικοδίαιτοι καρεκλοκένταυροι του δήμου το χρησιμοποιούσαν ως ιδιωτικό πάρκινγκ με μίσθωση. Εκεί ακριβώς παρενέβησαν οι κάτοικοι 'δημιουργώντας ένα πάρκο στη λογική της αυτοδιαχείρισης, με παιδική χαρά, χώρους για υπαίθριες προβολές, μουσικές και θεατρικές παραστάσεις. "Έπανοικειοποιούμε το χώρο," λένε οι ίδιοι, "ο οποίος λειτουργεί μέσω της ανοιχτής συνέλευσής του. Στόχος η καθιέρωση ενός ελεύθερου πάρκου, ανοιχτού και προσβάσιμου σε όλους, που λειτουργεί αδιαμεσολάβητα και αυτο-οργανωμένα", αναφέρει η πρώτη τους ανακοίνωση. Μέσα στους λίγους μήνες που ακολούθησαν, το πάρκο έγινε σημείο δημιουργικής αναφοράς. Ενδεικτικά, στήθηκαν και λειτουργούν: ομάδα κήπου, ομάδα ψηφιδωτού, ομάδα σχεδιασμού, εργαστήρι αυτομόρφωσης για την αυτοδιαχείριση της υγείας ενώ έχουν ήδη γίνει πολλές προβολές, συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις και ανοιχτές συζητήσεις γύρω από τρέχοντα πολιτικά ζητήματα. Στις 22 Απριλίου, 6 ώρες μετά από επίθεση ατόμων σε ματατζήδες επί της Χαριλάου Τρικούπη, 4 διμοιρίες εισέβαλαν στο πάρκο, προσήγαγαν 4 άτομα στη Γ.Α.Δ.Α. και ξυλοφόρτωσαν με μίσος όσους βρήκαν μπροστά τους, στέλνοντας 2 στο νοσοκομείο με κατάγματα. Φυσικά, περιστατικά όπως διακοπές στην παροχή νερού και ρεύματος, και "περίεργες-αναίτιες" επιθέσεις, ήρθαν να συμπεριληφθούν στην ανεπίσημη παρα-κρατική τρομοκρατία, εναντίον αυτού του εγχειρήματος.

1η μέρα στο πάρκο
Ναυαρίνου

Αθήνα, Πατήσια, συμβολή Κύπρου & Πατισίων

Στις 26 Ιανουαρίου, στις 5 το πρωί, μπουλντόζες του δήμου αθηναίων ισοπέδωσαν στην κυριολεξία το πάρκο που υπήρχε στην περιοχή, με σκοπό να φτιαχτεί πάρκινγκ αυτοκινήτων. Κάτοικοι αρχίζουν να μαζεύονται και έρχονται αντιμέτωποι με 8(!) διμοιρίες ΜΑΤ, οι οποίες δύο μέρες αργότερα χρησιμοποιώντας ξύλο και δακρυγόνα απωθούν πλήθος συγκεντρωμένων που περιφρουρούσε τα 30 νέα δεντράκια που είχαν μόλις φυτευθεί. Τα ΜΑΤ συνέδραμαν φουσκωτοί μπράβοι και γνωστοί παρακρατικοί νεοναζί. Τη δευτέρα 2 Φλεβάρη, 500 άτομα μαζεύονται για να διαμαρτυρηθούν έξω από το δημαρχείο. Ξανά επίθεση απ' την αστυνομία, 3 άτομα από τους συγκεντρωμένους καταλήγουν στο νοσοκομείο με σοβαρά τραύματα. Στο μεταξύ, οι άνθρωποι που αντιστέκονται στην κατασκευή του γκαράζ, έχουν θέσει ξεκάθαρα τα χαρακτηριστικά της προσπάθειάς τους: αυτο-οργάνωση, αμεσοδημοκρατία, συλλογική δουλειά, συζητήσεις, εκδηλώσεις, δενδροφυτεύσεις, ολοήμερη παρουσία και περιφρούρηση του χώρου. Τόσο η κοπή των δέντρων, όσο η χρηματοδότηση του πάρκινγκ, έγιναν παράνομα, αγνοώντας σχετική απόφαση της Διεύθυνσης Δασών Αττικής. Το οικοπέδο, που ανήκε στην εκκλησία, είχε δοθεί αντιπαροχή σε τεχνική εταιρεία με σκοπό την κατασκευή συγκροτήματος κατοικιών,

γραφείων και καταστημάτων με υπόγειο 5όροφο πάρκινγκ και αποθήκες 19.300 τ.μ.. Μπροστά στη μίζα και το φαγοπότι, οι μαφιόζοι της εξουσίας και τα λαμόγια τους δεν κρατάνε ούτε τα προσχήματα της "αστικής νομιμότητας". Στους 5 μήνες που μεσολάβησαν ως σήμερα, πραγματοποιήθηκαν παραστάσεις, εκδόσεις, εργαστήρια, συναυλίες και προβολές. Οι αρχές (δημοτικές-κρατικές), απάντησαν με διακοπή παροχής νερού, μια περίεργη επίθεση ενός τυπικού πια "αγανακτισμένου φασίστα" που διέλυσε ένα στέγαστρο και το κίосκι αντιπληροφόρησης, και τέλος την προσαγωγή -σιδηροδέσμιων- 15 ατόμων στη Γ.Α.Δ.Α. το βράδυ της Πέμπτης 18 Ιουνίου, από 'Δελιάδες', με αφορμή ένα σύνθημα με μαρκαδόρο πάνω σε μια πόρτα. Η πόρτα κρατείται ακόμα (σοβαρά).

Άνω Πόλη, Τσινάρι, συμβολή Δ.Πολιορκητού & Σιρυμόνος Το Σάββατο 4 Απρίλη, κόσμος από την “ανοιχτή συνέλευση αγώνα άνω πόλης” παρενέβη σε μια μικρή ακάλυπτη έκταση 30τ.μ., τον καθάρισε από μπάζα και φύτεψε βοτάνια και δέντρα με σκοπό να του ξαναδώσει ζωή. Στο χώρο αυτό υπήρχε παλαιότερα κύριο του δημοσίου που καταστράφηκε από φωτιά και κατεδαφίστηκε, ώστε να γίνει (τι άλλο;) πάρκινγκ.

Σε άσπες τις 3 περιπτώσεις, υπάρχουν αρκετές ομοιότητες. Δημιουργείται εξαρχής ένα ξεκάθαρο αντιθετικό σχήμα: Πάρκα VS Πάρκινγκ. Οι δύο αυτές λέξεις-χώροι-πραγματικότητες, έχουν κατά ειρωνικό τρόπο κοινά τα 4 πρώτα γράμματα. Εκεί όμως, τελειώνουν και οι μεταξύ τους ομοιότητες... Ένα πάρκινγκ, “φιλοξενεί” για ορισμένο χρονικό διάστημα μερικά αυτοκίνητα, έναντι (καθόλου μικρής) αμοιβής. Η κατασκευή του, συνεπάγεται τόνους τσιμέντου, φουγάρα που βγάζουν καυσαέρια, επιπλέον θόρυβο, (ακόμη) ένα αποστειρωμένο και πλήρως ελεγχόμενο αισθητικό τέρας. Σημαίνει επίσης ότι κάποιος εργολάβος “θα πιάσει την καλή” και κάποιος “τοπικοί άρχοντες” θα τσιμπολογήσουν τις σχετικές μίζες. Κι όλα αυτά, για να ευνοηθεί ακόμη περισσότερο το αυτοκίνητο.

Ένα μέσο μετακίνησης που ευθύνεται σε τραγικό βαθμό για τον καρκινιάρικο αέρα που αναπνέουμε ΟΛΟΙ σε αυτήν την πόλη (είτε έχουμε αμάξι, είτε όχι) και γενικότερα υποβαθμίζει ασφυκτικά την ποιότητα ζωής. Που η απόκτησή του έχει αναγορευτεί σε τελετουργία ένταξης του ιδιοκτήτη στην κατηγορία του “μέσου έλληνα”. Έτσι, αντί να υπάρχει ένα αμάξι να εξυπηρετεί 3-4 άτομα, υπάρχουν νοικοκυριά που πασχίζουν να συντηρήσουν 3-4 αμάξια (κι όλα τα υπόλοιπα υποθήκη στην τράπεζα-αλλά αυτή είναι άλλη ιστορία). Στη γειτονιά του πάρκου Κύπρου και Πατισίων, λειτουργούν ήδη 5-6 πάρκινγκ, το ένα από αυτά ακριβώς απέναντι από το πάρκο, μονίμως μισοάδειο... στην Κυψέλη, τη 2η πιο πυκνοκατοικημένη περιοχή του κόσμου, μετά το Χονγκ-Κονγκ. Συνδέοντας αυτές τις σκέψεις, δε μπορούμε παρά να παρατηρήσουμε ότι η υπερκατανάλωση, η ρύπανση, οι μίζες και η αισθητική του γκρίζου πάνε μαζί. Με τους μπάτσους (κάθε είδους), φυσικά, να προσπαθούν να εγγυηθούν γι’ αυτήν την εξίσωση -στα παραδείγματά μας, ευτυχώς αποτυχημένα-. Οι “συμπτώσεις”, προφανώς και δεν είναι τυχαίες.

Ας δούμε τώρα και την άλλη όψη του νομίσματος: ένα πάρκο ανοιχτό και ζωντανό, μπορεί να φιλοξενήσει ανά πάσα ώρα και στιγμή ανθρώπους και ζωή χωρίς κανένα αντίτιμο, αποτελεί ανάσα οξυγόνου μέσα σε μια τσιμεντούπολη και είναι όμορφο στο μάτι. Αυτά γενικότερα, γιατί ειδικότερα, το διακύβευμα όσον αφορά τις 3 περιπτώσεις -τις 2 πρώτες σε κάπως μεγαλύτερο ή καλύτερα λιγότερο συμβολικό βαθμό- θα πρέπει να είναι πολύ μεγαλύτερο. Θα πρέπει να είναι μια ολόκληρη μάχη, ένας “πόλεμος” για την επανοικειοποίηση των δημόσιων χώρων και των ίδιων των γειτονιών μας, εντέλει. Η προσπάθεια να συν-ευρεθούμε και να επικοινωνήσουμε με άλλους ανθρώπους, να εκφραστούμε δημιουργικά μέσα στο χώρο και το χρόνο (τοίχους, παρτέρια, στίσιμο δραστηριοτήτων). Να σπάσουμε τις περιφράξεις του χρήματος (πόσοι “δημόσιοι χώροι” έχουν απομείνει ελεύθεροι από τη διαμεσολάβησή τους; οέο;), των καμερών παρακολούθησης, των σεκιουριτάδων, του πανοπτικού ελέγχου. Να βάλουμε τα δικά μας χαρακτηριστικά στον τρόπο λειτουργίας του ώστε να βρίσκουμε σ’ αυτόν τον χώρο κομμάτια του εαυτού μας. Να φτιάξουμε σχέσεις άμεσες συμμετέχοντας σε κάτι κοινό, που να μπορούν να οδηγήσουν και σε παραπέρα σχέδια, για άλλα κοινά εγχειρήματα, με ακόμη πιο επιθετικά χαρακτηριστικά. Κι όλα αυτά χωρίς τη μεσολάβηση κανενός “ειδικού”, επαγγελματία διαπραγματευτή, “καλοδελητή” εκπροσώπου ή καθοδηγητή. Αυτά είναι και ορισμένα από τα βασικά χαρακτηριστικά που -εφόσον υπάρχουν- δίνουν σε τέτοιες προσπάθειες χαρακτήρα ριζοσπαστικό και τις μετατρέπουν σε εορτές αντίστασης όπου μπορεί να καλλιεργηθεί η απαραίτητη αντι-κουλτούρα για να πραγματοποιηθεί σιγά σιγά μια συνολικότερη εφόρμηση ενάντια σε ό,τι μας κλέβει τη ζωή και σίγουρα όχι κάτι αφηρημένες “οικολογικές” φανφάρες, στολισμένες με μπόλικους σπόνσορες που καλύπτουν το τρομακτικό τους νοηματικό κενό.

Πριν μας καταπιούν τα εμπορικά μεγαθήρια. Πριν γίνουν οι πόλεις μας, μοντέρνες φυλακές.

Περισσότερες πληροφορίες για τα εγχειρήματα, εδώ: parkingparko.blogspot.com/ για το Πάρκο Χ.Τρικούπη-Ζωοδόχου Πηγής-Ναυαρίνου kiproukaipatision.blogspot.com/ για το Πάρκο Κύπρου και Πατισίων www.protounoulianopolis.blogspot.com για το παρτέρι στην Άνω Πόλη.

**Κωτσόβολος: Κέρδη
για τα αφεντικά,
απολύσεις για τους απεργούς.**

ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ

Γιατί τ'αφεντικά τα θέλουν όλα δικά τους!

ΑΠΕΡΓΙΑ = ΑΠΟΛΥΣΗ

Στις 21 Μάη απολύεται εργαζόμενος στον Κωτσόβολο στο Λιμάνι επειδή συμμετείχε στις Γενικές απεργίες του Δεκέμβρη και του Απριλή. Το μήνυμα σαφές: εκφοβισμός και παραδειγματισμός για τους υπόλοιπους και τσάκισμα κάθε αντίστασης στο χώρο δουλειάς...

**- ΑΜΕΣΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΛΥΣΗΣ ΤΟΥ ΑΠΕΡΓΟΥ
- ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ, ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ, ΤΟΥΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΡΟΥΦΙΑΝΟΥΣ ΤΟΥΣ**

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Οι απολύσεις από τα αφεντικά ως εκδικητικό μέτρο δεν είναι κάτι το καινούργιο. Αυτό που (προσπαθούν να εξαφανίσουν και) δεν βλέπουμε τόσο συχνά είναι οι εργαζόμενοι να ορθώνουν δυναμικά το ανάστημά τους όταν αντιμετωπίζουν τέτοιες καταστάσεις. Το κείμενο που ακολουθεί μοιράστηκε σε μια παρέμβαση που έγινε στο κατάστημα του Κωτσόβολου στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης:

“Στις 21 Μάη μου ανακοινώθηκε η απόλυση μου απ’ το κατάστημα Κωτσόβολος (υποκατάστημα του εμπορικού κέντρου “ΛΙΜΑΝΙ” στη Βίλκα της Θεσσαλονίκης) στο οποίο δούλευα ως αποθηκάριος απ’ το άνοιγμά του, τον Ιούνιο του 2006 ενώ στην εταιρία είχα προσληφθεί το Φλεβάρη της ίδιας χρονιάς. Η δικαιολογία που συνόδευσε την απόλυσή μου είχε να κάνει σύμφωνα με τους εκπρόσωπους της εργοδοσίας με την πλημμυρή εκτέλεση των καθηκόντων μου. Επιπροσθέτως, ο διευθυντής μου ανακοίνωσε πως κανείς απ’ τους προηγούμενους μάντζερ του καταστήματος (είχα “συνεργαστεί” με τρεις τέτοιους συνολικά στα τρία χρόνια ύπαρξης του συγκεκριμένου μαγαζιού)

“δεν ήταν ευχαριστημένος” με τη δουλειά μου όπως επίσης ευχαριστημένοι δεν ήταν και οι συνάδερφοί μου. Τέλος, παραδέχτηκε πως η απόφαση δεν ήταν μόνο δική του ενώ δεν παρέλειψε να τονίσει το δυσάρεστο της θέσης του κτλ, κτλ.

Είχε προηγηθεί δυο τρεις μήνες πριν, η διαβεβαίωση του περιφερειάρχη της εταιρίας, ότι “δε θα γίνουν απολύσεις” με την ταυτόχρονη επισήμανση ότι “θα μείνουν τα καλά παιδιά” μπροστά στο σύνολο σχεδόν των εργαζόμενων στο κατάστημα. Επειδή στους καιρούς που ζούμε, όπως και να το κάνουμε είναι λίγο δύσκολο για τον καθένα να πιστέψει ότι μια πολυεθνική όπως η DSGI (που ελέγχει τον Κωτσόβολο) είναι διατεθειμένη να πληρώνει μισθούς -έστω κι αν αυτοί αντιστοιχούν στην ημερήσια κατανάλωση μερικών πούρων για τους μετόχους της - σε χειρόνακτες σαν και του λόγου μου επί τρία και τέσσερα χρόνια απλά και μόνο για να τα “ξύνουν”, ιδιαίτερα μάλιστα αν το σύνολο των διευθυντών και των εργαζόμενων έχει και πρόβλημα μαζί τους, ας αναζητήσουμε τους πραγματικούς λόγους της απόλυσής μου κάπου αλλού. Διότι το παραμύθι μπορεί να είναι καλό, πλην όμως δε διαθέτει δράκο... Η συμμετοχή μου στις Γενικές Απεργίες του Δεκέμβρη του ‘08 και του περασμένου Απριλή με την ταυτόχρονη παρότρυνση προς τους συναδέλφους μου να πράξουν το ίδιο, σίγουρα δε με κατέταξαν στα προαναφερθέντα “καλά παιδιά” της εταιρίας και το γεγονός ότι υπήρξα ο μοναδικός απεργός στο κατάστημα -και μάλλον ο μόνος σε σύνολο 8 μαγαζιών στην πόλη της Θεσσαλονίκης- με κατέστησαν έναν μάλλον εύκολο στόχο στα μάτια της εργοδοσίας, των λακέδων και των ρουφιάνων της. Τα υπόλοιπα ήταν μάλλον μια φυσιολογική κι αναμενόμενη εξέλιξη των πραγμάτων...

Τα golden boys κι οι καριερίστες μάντζερ, αυτός ο διαχειριστικός συρφετός των Αφεντικών, όπως και τα ρουφιανάκια που τους υπηρετούν περιμένοντας το κοκαλάκι που του αντιστοιχεί, δεν ασχολούνται μόνο με νούμερα, κέρδη και τζίρους. Έχουν ένα ακόμα καθήκον, εξ' ίσου σοβαρό, αν όχι σπουδαιότερο, να επιτελέσουν: να διαλύσουν και να καταστείλουν κάθε απόπειρα αντίστασης των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς, ακόμα κι αν αυτή εμφανίζεται με την πλέον στοιχειώδη μορφή της, τη συμμετοχή δηλαδή σε μια γενική απεργία του είδους της ΓΣΕΕ. Διότι βέβαια γνωρίζουν καλά πως κάθε κουβέντα, κίνηση ή δραστηριοποίηση στην κατεύθυνση του να τεθεί φραγμός στην ακόρεστη δίψα των Αφεντικών για ολοένα και μεγαλύτερα κέρδη με οποιοδήποτε κόστος για τον εργαζόμενο-λάστιχο, θα πρέπει να τσακίζεται εξ' αρχής. Απ’ τη μια λοιπόν μας απειλούν με το σκιάχτρο της ανεργίας που τα ίδια τ’ Αφεντικά δημιουργούν (θέλοντας μάλιστα να μας πείσουν πως πρόκειται για φαινόμενο λίγο πολύ φυσικό, όπως η βροχή ή το χιόνι!) κι απ’ την άλλη προσπαθούν να μας τρομοκρατήσουν με τις απολύσεις τους ώστε να το βουλώσουμε για την ένταση της εκμετάλλευσης και της κοροιδιάς που παίρνουν διάφορες μορφές : απ’ τις ξεφτιλισμένες αμοιβές, την ελαστική δουλειά και τα τετράωρα που βοηθούν το κράτος

να ξεφορτώνεται τους άνεργους, ως τις απλήρωτες υπερωρίες, τις συνεχείς αλλαγές του ασφαλιστικού εις βάρος πάντα των εργαζόμενων και τα δηλωμένα πλαστά ωράρια στις “επιθεωρήσεις” εργασίας. ΘΑ ΜΑΣΗΣΟΥΜΕ;

* ΔΕΝ ΜΑΣ ΤΡΟΜΑΖΟΥΝ ΟΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥΣ - ΝΑ ΤΟΥΣ ΤΡΟΜΑΞΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ

* ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΛΗΣΤΡΙΚΕΣ ΔΙΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ, ΤΙΣ ΕΚΦΟΒΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΥΣ ΤΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗ ΧΑΜΕΡΠΕΙΑ ΤΩΝ ΡΟΥΦΙΑΝΩΝ ΤΟΥΣ

Θεσσαλονίκη, 24 Μάρ 2009, Γιώργος Τ.

Συνολικά έχουν γίνει 5 παρεμβάσεις από αλληλεγγύους και αλληλέγγυες σε καταστήματα του Κωτσόβουλου για το ζήτημα: Η πρώτη που προαναφέρθηκε στις 4/6, η δεύτερη επίσης στην Θεσσαλονίκη στις 13/6 στο κατάστημα της Τοιμισοκλή ενώ στις 18/6 πραγματοποιήθηκαν ταυτόχρονα παρεμβάσεις στην Αθήνα και στην Θεσσαλονίκη (στα καταστήματα Πατισίων και Ικέα αντίστοιχα). Τέλος παρέμβαση έγινε και στις 3/7 στην Σιαυρόπουλη.

Επίσης έγινε νοιχτή συζήτηση με αφορμή την απόλυση στον Κωτσόβολο και θέμα το πως αντιμετωπίζουμε τις διώξεις και τις απολύσεις στους χώρους δουλειάς, την Τετάρτη 24 Ιούνη στις 20.00 στο στέκι στο βιολογικό.

Η προετοιμασία στην οποία σε υποβάλλουν μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα δεν είναι απλά προετοιμασία για τις πανελλήνιες εξετάσεις. Είναι προετοιμασία για μία εγγυημένα μίζερη ζωή.

Η εκβιαστική επίλογό του να σπουδάσεις σε μία ηλικία όπου μπορείς να κάνεις τα πάντα, αρκεί να το θές, ώστε να θέσεις από τόσο νωρίς τη ζωή σου σε μία απόλυτη και συγκεκριμένη τροχιά είναι μαλακία.

Οι δομές και οι αξίες που επικρατούν στην πανεπιστημιακή κοινότητα λειτουργούν έτσι ώστε να αναπαράγουν τα αδιέξοδα αυτής της πραγματικότητας.

Μέσω, λόγου χάρη, της εισαγωγής σου κόσμο της εργασίας, με αυτούς τους ιδιαίτερα ανταγωνιστικούς όρους. Πράγμα που πολύ πιθανό είναι να επηρεάσει τη ροή εξέλιξης των σχέσεών σου και να καταστείλει την πολυμορφία και την ελευθεριακότητά τους. Γιατί η αγορά εργασίας είναι ένα σύστημα σχέσεων που βασίζονται στις αξίες του προσωπικού οφέλους και του βολέματος. Είναι μία διαδικασία εξιδείκευσης του τρόπου σκέψης. Είναι το μέσο άσκησης εξουσίας στη διαχείριση της καθημερινότητάς μας. Είναι ο βασικός παράγοντας φόβου, αλλά και μεγαλομανίας για κάποιους, σε συνάρτηση με την αβεβαιότητα ενός μέλλοντος που φαντάζει πολύ κοντά.

Μέσω και του συνδικαλισμού. Που ορίζει τους ηθικούς, τους καθαρούς και τους ενάρετους τρόπους άρνησης και αντίστασης. Αυτούς που οριοθετούν συναισθήματα όπως αυτά της οργής και της αλληλεγγύης, έτσι ώστε πάντα να εκφράζονται λειψά. Αυτούς που θέτουν απαραίτητες λογικές με τη μορφή βεβαιώσεων ως βάση για την ανάλυση της πραγματικότητας. Αυτούς που δίνουν μία ψευδαίσθηση κοινωνικής προσφοράς που είναι στην ουσία η συμβολή στην συνεχή αποσάθρωση των κοινωνικών δομών.

Μέσω της προώθησης κανονικοτήτων για την κοινωνική ζωή, που ορίζουν τους τρόπους «διασκέδασης», τις σχέσεις μόρφωσης, τις σεξουαλικότητες, την αντίληψη για τις ανθρωπίνες σχέσεις τη συνείδηση και το σώμα. Από το μάθημα, από την λέσχη μέχρι τα πάρτι συνοικέσια.

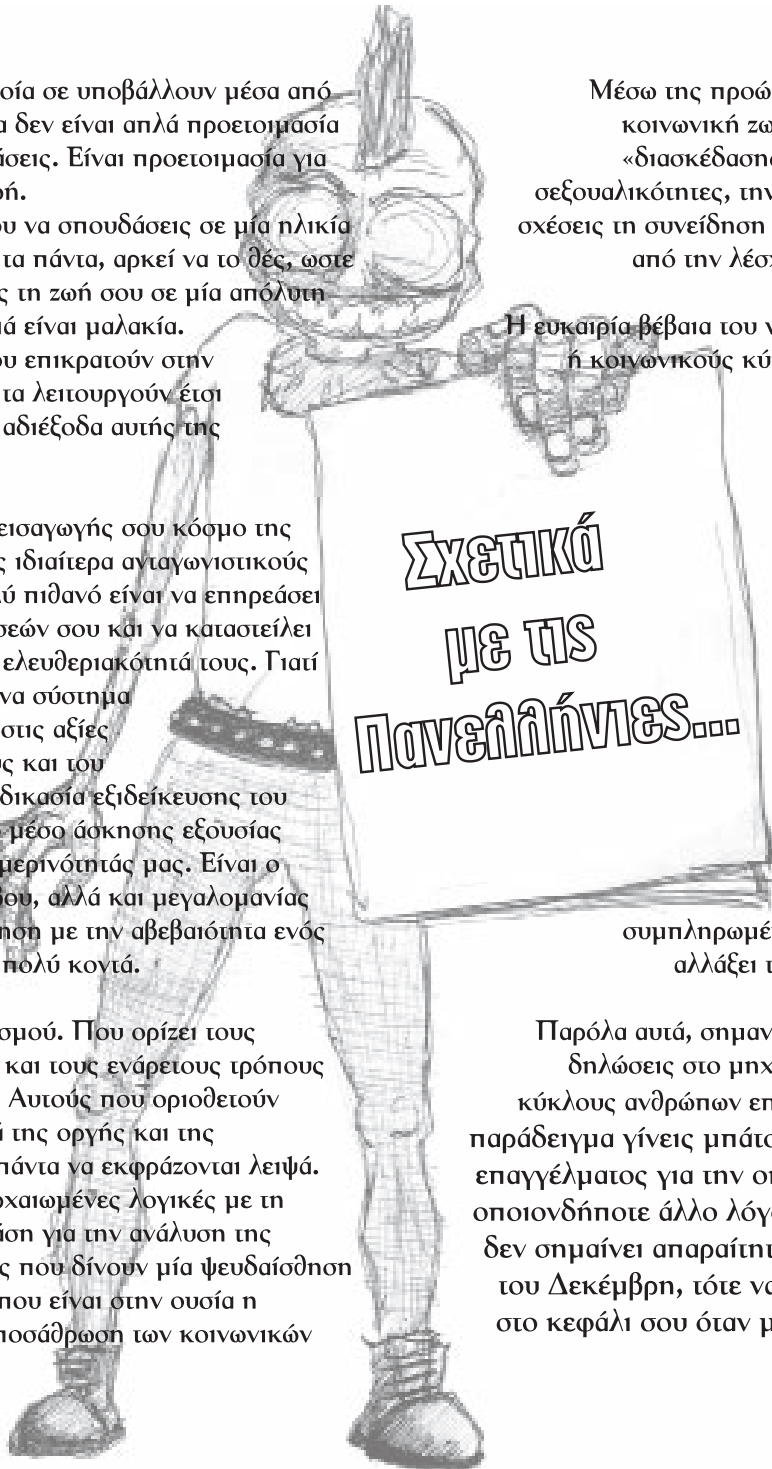
Η ευκαιρία βέβαια του να αλλάξεις πόλη, περιβάλλον ή κοινωνικούς κύκλους ώστε να πειραματιστείς

με ανθρώπους και υποκοιτούρες είναι μοναδική. Μοναδική είναι και η εμπειρία του να πετάς από πάνω σου μία ταυτότητα που σε βαρύνει από το να ζήσεις. Η πανεπιστημιακή ζωή τέλος είναι και μία πρώτη γνωριμία με τη δημόσια ζωή για όλους όσους δε μεγάλωσαν στις πλατείες αλλά μπροστά στην τηλεόραση.

Έτσι λοιπόν, ένα πρόχειρα

συμπληρωμένο μηχανογραφικό μπορεί να αλλάξει τη ζωή σου προς το καλύτερο.

Παρόλα αυτά, σημαντική είναι η επιλογή του τι θα δηλώσεις στο μηχανογραφικό άρα και τι είδους κύκλους ανθρώπων επιθυμείς να γνωρίσεις. Αν για παράδειγμα γίνεις μπάτσος, για τη σταθερότητα του επαγγέλματος για την οικογένεια η πραγματικά για οποιονδήποτε άλλο λόγο και ενώ έχοντας δει (που δεν σημαίνει απαραίτητα και βιώσει) την εξέγερση του Δεκέμβρη, τότε να περιμένεις τις πέτρες μας στο κεφάλι σου όταν με το καλό πιάσεις δουλειά.

Εργατικά “Ατυχήματα”

ΤΟΝ

Μάιο και τον Ιούνιο

6 Απριλίου: Ηλεκτροτεχνίτης που εργάζεται στην εταιρία Μήτρου, τραυματίστηκε στο χέρι όταν αυτό πιάστηκε στην τροχαλία ασανσέρ που επισκεύαζε. Η εταιρία είχε στείλει τον εργαζόμενο να κάνει συντήρηση ανελκυστήρα μόνος του, αν και η νομοθεσία προβλέπει ότι τέτοιες εργασίες πρέπει να εκτελούνται από συνεργείο με δύο άτομα.

15 Απριλίου : Σκοτώθηκε από ηλεκτροπληξία ο υπομηχανικός Κωνσταντόπουλος Νίκος στο Κέντρο Υψηλής Τάσης (ΚΥΤ) στον ΑΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ όπου εργαζόταν.

20 Απριλίου : Νεκρός εργάτης σε ανεγειρόμενη οικοδομή της οδού Διονυσίου Σολωμού στη Νέα Ιωνία, μετά από πτώση.

23 Απριλίου : Κατά την εκσκαφή για την αποκατάσταση αρδευτικού αγωγού έξω από το Πρωτοχώρι Κοζάνης, χωρίς κανένα μέτρο ασφάλειας, χωρίς αντιστήριξη, που έπρεπε απαραίτητως να υπάρχει, έγινε κατολίσθηση με αποτέλεσμα να καταπλακωθεί ο Zaimi Vladimir 34 χρονών και να βρει τραγικό θάνατο. Το έργο ήταν εργολαβία της ΜΠΕΤΟΚΑΤ Α.Ε. .

6 Μαΐου : Σοβαρό τραύμα στον θώρακα υπέστη εργάτης του Ομίλου «Νηρέα» (ιχθυοκαλλιέργειες), όταν αυτός και συνάδελφοι του υποχρεώθηκαν να δουλέψουν σε επικίνδυνες καιρικές συνθήκες στην ανοιχτή θάλασσα.

Παρόλο τον τραυματισμό και την συνέχιση των δυσμενών καιρικών συνθηκών η εταιρία συνέχισε να λειτουργεί τα πλοιάρια της.

7 Μαΐου : Ο 35χρονος εργάτης Μιχάλης Ψιχαλής που δούλευε για την επισκευή του πλοίου “OLMEGA” για λογαριασμό του εργολάβου Τοιμπίδη στο Πέραμα, κινδυνεύει να χάσει το μάτι του και από τύχη δεν έχασε την ζωή του, όταν το γερανάκι το οποίο χειριζόταν έσπασε λόγω ανύπαρκτης συντήρησης.

8 Μαΐου : Ο 40χρονος Ευάγγελος Βλαστός έχασε τη ζωή του κατά τη διάρκεια της εργασίας του σε μάντρα οικοδομικών υλικών στο Ρέθυμνο, όταν το ανυψωτικό μηχάνημα που χρησιμοποιούσε τον καταπλάκωσε.

11 Μαΐου : Σκοτώθηκε 50χρονός όταν χτυπήθηκε από γερανό κατά την διάρκεια εργασιών στο λιμάνι του Ηρακλείου, στα έργα εκβάθυνσης της λιμενολεκάνης .
Θανατηφόρο εργατικό ατύχημα στην περιοχή της Ξυλούπολης Θεσσαλονίκης. Άνδρας, ηλικίας 47 ετών, που εκτελούσε εργασίες συντήρησης φρεατίου, καταπλακώθηκε από σκαπτικό μηχάνημα με αποτέλεσμα να τραυματιστεί θανάσιμα.

14 Μαΐου : Ιρακινός μετανάστης κατά τη διάρκεια της εργασίας του σε οικοδομή, ήρθε σε επαφή με ηλεκτροφόρα σύρματα και μεταφέρθηκε με ασθενοφόρο στο Γ. Ν.

Ρεθύμνου. Εκεί λόγω της κατάστασης του εισήλθε στη μονάδα εντατικής θεραπείας του νοσοκομείου, όπου και νοσηλεύτηκε, χωρίς να διατρέχει κίνδυνο η ζωή του.

16 Μαΐου : 45χρονός υπάλληλος, έχασε την ζωή του όταν εγκλωβίστηκε ανάμεσα στις πόρτες του ασανσέρ του σούπερ μάρκετ που εργαζόταν.

18 Μαΐου : Νεκρός είναι ο 43χρόνος οικοδόμος Ανάργυρος Τουρλίδας, από πτώση στις εργασίες κατασκευής υδροηλεκτρικού φράγματος που έχει αναλάβει η εταιρεία «ΤΕΡΝΑ» στο Αγρίνιο.

19 Μαΐου : Τη ζωή του έχασε , ο 52χρονος εναερίτης της ΔΕΗ , Βαγγέλης Ρουκλιώτης στην Κάρυστο, από ηλεκτροπληξία, την ώρα που μαζί με συνάδελφό του δούλευαν πάνω σε κολόνα της ΔΕΗ για αποκατάσταση βλάβης.

23 Μαΐου : Ο 52χρονος Φώτης Κουμιτζές, εργαζόμενος στο δήμο Βουλιαγμένης, πέθανε από τον τραυματισμό που υπέστη όταν το απορριμματοφόρο που οδηγούσε στην Αττική Οδό τουμπάρισε.

Νεκρός 33χρονός εργάτης από το Πακιστάν, στην Αγία Παρασκευή στην Αθήνα, μετά από πτώση του κατά την διάρκεια εργασιών κλαδέματος. Ο εργολάβος της εργασίας ακόμα αναζητείται.

29 Μαΐου : Ένας 54χρονος υπάλληλος

καθαριότητας του δήμου Παλαμά έχασε την ζωή του, όταν κατά τη διάρκεια αποκομιδής απορριμμάτων στην πόλη του Παλαμά και ενώ βρισκόταν όρθιος στην ειδική θέση, στο πίσω μέρος απορριματοφόρου, έχασε την ισορροπία του και έπεσε στο οδόστρωμα.

2 Ιουνίου : Νεκρός ο 35χρονός Διπλάρης Σταμάτης από ηλεκτροπληξία, στο εργοτάξιο της εταιρίας Άκτωρ για την κατασκευή, περιοχής ολοκληρωμένης τουριστικής ανάπτυξης (Π.Ο.Τ.Α.) στο Ρωμανό Μεσοπνίας.

Νεκρός ο Βιζάνι Μάρτιος 23 χρονών από ηλεκτροπληξία, σε οικοδομή στην Ανθήλη Λαμίας.

3 Ιούνη : ο 42χρονος Ανάργυρος Τζανάκος έπεσε στο φωταγωγό από τον 6ο όροφο, στο κτίριο ιδιωτικής κλινικής που ανακατασκευαζόταν, στο κέντρο της Αθήνας, με αποτέλεσμα τον θάνατο του.

10 Ιούνη: Εργατικό ατύχημα συνέβη χδές στο εργοστάσιο Ζάχαρης Λάρισας όταν 52χρονος εργαζόμενος τραυματίστηκε σοβαρά από σιδερένιο αντικείμενο που αποσυνδέθηκε από γερανό και έπεσε στο κεφάλι του.

12 Ιούνη Κάτα τύχη γλύτωσαν 4 εργαζόμενοι, από την διαρροή αμμωνίας στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης κατάψυξης τροφίμων «Ψυγεία Αττικής» που βρίσκεται στο Ρέντη. Οι 4 μεταφέρθηκαν με αναπνευστικά προβλήματα και τάσεις λιποθυμίας στο Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας.

14 Ιούνη :Στο πόδι τραυματίστηκε λιμενεργάτης στο Βόλο κατά την διάρκεια εκφόρτωσης δεξαμενόπλοιου.

16 Ιουνίου :η Μιμόζα Καπχιού, 42 ετών που εργαζόταν ως καμαριέρα, έχασε τη ζωή της όταν το καρότσι , που μετέφερε με ασανέρ προς τη λινοθήκη του ξενοδοχείου «Ραμίρα» ιδιοκτησίας Μήτση, στην Κω,

από άγνωστη μέχρι στιγμής αιτία μετακινήθηκε, με αποτέλεσμα να σφηνωθεί το κεφάλι της ανάμεσα στον τοίχο του ασανέρ και το καρότσι.

18 Ιουνίου :Σοβαρά τραυματισμένοι νοσηλεύονται στο πανεπιστημιακό νοσοκομείο Ιωαννίνων, δύο ελαιοχρωματιστές, οι οποίοι, ενώ εργάζονταν σε οικοδομή στην Ελεούσα Ιωαννίνων, έπεσαν από ύψος περίπου 7 μέτρων.

19 Ιουνίου : 44χρονος ελαιοχρωματιστής, που δούλευε σε οικοδομή όπου χιτίζεται νέο υποκατάστημα της αλυσίδας «Ζάρα», έπεσε από τον τρίτο όροφο σε σκαλωσιά του ημιώροφου. Στη συνέχεια, ο εργάτης μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο του Βόλου όπου διαπιστώθηκε ότι υπέστη κάταγμα στο μηριαίο οστό και μετά χειρουργήθηκε.

22&23 : Δυο συνεχόμενες μέρες στην «Ευρωχαρτική» στον Ασπρόπυργο,συγκεκριμένα ο 23χρονος Αγγελος Παντελής τραυματίστηκε σοβαρά στο χέρι του όταν του ζητήθηκε, και χωρίς να είναι στα καθήκοντά του, να παρέμβει σε μηχανή που ήταν σε λειτουργία, με αποτέλεσμα τα λουριά της να του πιάσουν το χέρι. Ο εργαζόμενος νοσηλεύεται στο Τζάνειο Νοσοκομείο. Ο δεύτερος εργάτης που τραυματίστηκε είναι πακιστανικής καταγωγής, αλλά ακόμα δεν έχουν γίνει γνωστά τα αίτια του ατυχήματος.

24 Ιουνίου : Από τύχη γλύτωσε τον θάνατο ο Ινδός εργάτης Παλ Αραϊζέρ στην επιχείρηση μετάλλου (κατασκευή ψυγείων) «ΙΜΟΛΑΚ» στο Κορωπί.Συγκεκριμένα χτυπήθηκε στο κεφάλι από κινητό κομμάτι πρέσας αλλά ευτυχώς πρόλαβε να τραβηχθεί.

25 Ιουνίου: ο 34χρονος εργάτης Στέφαν Μίτεκ, που εργαζόταν σε αποθήκη επεξεργασίας ελιάς της εταιρείας «Κουτρόγιαννος», τραυματίστηκε από ηλεκτροπληξία. Ο εργάτης σε βαριά κατάσταση μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο της Αμφισσας, στο οποίο όμως δεν

υπάρχει μονάδα εντατικής που ήταν αναγκαία για τη νοσηλεία του. Τελικά μεταφέρθηκε στην Αθήνα, σε ΜΕΘ ιδιωτικού νοσοκομείου. Ο εργοδότης μετά το εργατικό ατύχημα έκλεισε την επιχείρηση και εξαφανίστηκε.

Ανοιχτή συνέλευση & δράσεις ενάντια στις κεραίες στις Συκιές

Κάτοικοι των Συκεών “διαπληκίζονται” με μπάτσους.
Στο βάθος ματατζής παρακολουθεί “διακριτικά”.

Εδώ και αρκετά χρόνια τα κινητά τηλέφωνα έχουν μπει για τα καλά στις ζωές μας. Διαφημίσεις σε τηλεοράσεις, ραδιόφωνα, περιοδικά κ.τ.λ έχουν φροντίσει καλά έτσι ώστε να μη λείπουν από κανενός το τσεπάκι. Για τις μικρές αυτές συσκευές έχουν γίνει πάρα πολλές έρευνες οι οποίες κάνουν λόγο για καταστροφικά αποτελέσματα της υγείας μας, εάν η χρήση τους γίνεται με αλόγιστο τρόπο. Το πόσο εμείς θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε τα κινητά μας είναι στο χέρι μας και δική μας επιλογή αφού πλέον οι περισσότεροι γνωρίζουμε για τις ΒΛΑΒΕΡΕΣ τους επιπτώσεις.

Ένας βασικός όμως παράγοντας που αποφασίζετε από άλλους σε βάρος της δικής μας υγείας, είναι με ποιο τρόπο και με ποια μέσα θα λειτουργούν αυτά. Τα κινητά τηλέφωνα για να λειτουργήσουν, λαμβάνουν από κάπου “σήμα”...Το σήμα αυτό προέρχεται από τις κεραίες κινητής “δολοφονίας”. Νομικά οι δολοφονικές αυτές κεραίες απαγορεύεται να τοποθετούνται σε κατοικημένες περιοχές και ιδιαίτερα κοντά σε σχολεία, παιδικούς σταθμούς αλλά και νοσοκομεία. Ο λόγος...; Η ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία (ΗΜΑ). Πρόκειται για μία άκρως επικίνδυνη ακτινοβολία, η οποία προσφέρει απλόχερα πολλές παρενέργειες, οι οποίες είναι: Αϋπνία, ημικρανίες, έλλειψη συγκέντρωσης, πονοκέφαλοι, ρινική αιμορραγία, εκνευρισμός και επιπλέον η χρόνια έκθεση σε τέτοιου είδους ακτινοβολία, φυσικά προκαλεί καρκίνο. Ο λόγος αύξησης του αριθμού κεραιών, είναι το ΚΕΡΔΟΣ των εταιριών κινητής τηλεφωνίας, αφού για να λειτουργήσουν τα “τρίτης γενιάς” κινητά (3G), με video, mp3, τηλεόραση κ.τ.λ, χρειάζονται όλο και περισσότερη ηλεκτρομαγνητική ακτινοβολία.

Στην Θεσσαλονίκη στις 24 Μαΐου, η ανοιχτή συνέλευση κατοίκων Συκεών κάλεσε πορεία (στις Συκιές), απαιτώντας να φύγουν οι κεραίες που υπάρχουν στην περιοχή. Η πορεία ήταν μαζική και κατά τη διάρκεια της ξηλώθηκαν 2 κεραίες. Η μία ήταν στην οδό Θάσου και η δεύτερη στην οδό Ζαίμη. Άξιο αναφοράς είναι πως και οι 2 κεραίες βρισκόταν σε απόσταση 30 μέτρων από βρεφονηπιακούς σταθμούς. Η παρουσία των μπάτσων ήταν αισθητή από την αρχή, αφού εμπόδισαν (χωρίς να τα καταφέρουν) την είσοδο στις πολυκατοικίες που καταστράφηκαν οι κεραίες. Στην οδό Ζαίμη μάλιστα κάλεσαν και ενισχύσεις από ματατζήδες.

Η πορεία πέρασε και από πολυκατοικία, όπου βρισκόταν και τρίτη κεραία, στην οδό Κάρολου Κουν, χωρίς να μπορέσει να την ρίξει, αφού υπήρχαν έντονοι διαπληκτισμοί με ένα ζευγάρι “νοικοκυραίων” που “υπερασπιζόταν” τυχόν φθορά της περιουσίας του.

Οι ιδιοκτίτες που εγκαθιστούν στην ταράτσα τους αυτές τις κεραίες, αδιαφορώντας φυσικά για τους ίδιους, τα παιδιά τους αλλά και για όλη την περιοχή, λαμβάνουν μηνιαίως από τις εταιρίες κινητής τηλεφωνίας 3.000 ως και 10.000 ευρώ, ενοίκιο. Τα συνεργεία που τις τοποθετούν φροντίζουν να τις καμουφλάρουν μέσα σε θερμοσίφωνες, καμινάδες και αρχιτεκτονικά στοιχεία, έτσι ώστε να μην τραβάνε τα βλέμματα, αλλά και για να μη γίνονται μηνύσεις και καταγγελίες στην πολεοδομία. Αναφερόμενοι στην πολεοδομία, καλό θα ήταν να μη ξαχνάμε το πόσες παράνομες κεραίες υπάρχουν στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή. Ο αριθμός τους υπολογίζεται γύρω στις 5.000...!!

Με ποιά τρόπο η πολεοδομία δεν έχει πάρει χαμπάρι καμία από αυτές ή δεν έχει λάβει καμία καταγγελία που θα έπρεπε άμεσα να ελέγξει είναι “άγνωστο”... Για άλλη μια φορά οι “λυκοφιλίες” του κράτους με τις πολυεθνικές εταιρίες δυσιάζουν τη δημόσια υγεία στο βωμό του ΚΕΡΔΟΥΣ και της ΜΙΖΑΣ.. Οι υποστηρικτές της “αβλαβούς” και “ελεγχόμενης” ακτινοβολίας πάνω από τα κεφάλια μας θα είναι πάντα οι εταιρίες κινητής τηλεφωνίας, οι πολιτικοί που “συνεργάζονται” με αυτές, τα Μ.Μ.Ε και οι πληρωμένοι καλά, ψεύτες κονδυλοφόροι τους, και οι επιστήμονες με τις “σιτημένες” έρευνες τους που χρηματοδοτούνται από πολυεθνικές. Βασικός υποστηρικτής όμως είναι και η γενική απάθεια προς τέτοιου είδους θέματα.

Η πορεία και η καταστροφή κεραιών στις Συκιές Θεσσαλονίκης αλλά και παρόμοιες ενέργειες κατοίκων σε περιοχές στην Αθήνα, είναι σίγουρα παραδείγματα προς μίμηση..

ΕΞΩ ΟΙ ΚΕΡΑΙΕΣ ΚΙΝΗΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΜΑΣ

<http://squat.gr>

Από τον Ιάνουαριο άρχισε να λειτουργεί ένας server με σκοπό να φιλοξενήσει ιστοσελίδες, με περιεχόμενο που κινείται στον ευρύτερο αντιεξουσιαστικό/ελευθεριακό χώρο, από συλλογικότητες ,κατειλημμένους χώρους,στέκια και άτομα. Ακολουθεί κείμενο αυτοπαρουσίασης:

Κατά τη διάρκεια αλλά και μετά το πέρας των κινητοποιήσεων του Δεκέμβρη, μια ομάδα ανθρώπων αντιληφθήκαμε την άμεση επίπτωση που επέφερε η αφιλητράριστη από τα καθεστωτικά μίντια πληροφορία που έφτανε στο κοινωνικό σώμα επηρεάζοντας και την ποσότητα αλλά

και την “προοπτική” του κόσμου που κατέβαινε στον δρόμο. Αυτό το παρατηρήσαμε σε πολλά σημεία, στιγμές και δράσεις. Από το ενδιαφέρον για τα φυλλάδια που μοιράζονταν στις πορείες, την απήχηση των κινηματικών ραδιοφωνικών σταθμών, τις ανταλλαγές πληροφοριών με τους περαστικούς έξω από τα κατειλημμένα δημόσια κτίρια, ως και τις μορφές οργάνωσης στις εκάστοτε ηλεκτρονικές κοινότητες στο internet. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι επέλεξαν να ενημερώνονται αλλά και να οργανώνονται μέσω του διαδικτύου, είτε από υπάρχουσες δομές

Na φύγουν ΤΩΡΑ
Οι Κεραίες από τις Συκιές

Κεραίες
Δολοφονίας

Κινητής
Δολοφονίας

Εκδήλωση - Συζήτηση
Σάβατο 23/5 7.30μμ
Θερινό σινεμά άλσος Συκεών
(Ακολουθεί μουσική βραδιά)

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας
Κυριακή 24/5 11.00μμ
έξω από τον παιδικό σταθμό
(Επιστημίου απέναντι από τον Άγιο Χαρόλαμνο)

συνέλευση κατοίκων Συκεών

ανυπληροφόρησης όπως το athens.indymedia είτε από διάφορες υπηρεσίες όπως τα blogs. Σε αυτή την συνθήκη ως ένα βαθμό συνετέλεσε και η έλλειψη εμπιστοσύνης από το κοινωνικό σώμα προς τα καθεστωτικά μίντια όσων αφορά την ενημέρωση για τα συνολικότερα γεγονότα του Δεκέμβρη.

Αυτήν την έλλειψη εμπιστοσύνης της κοινωνίας την προκάλεσαν τα ίδια τα καθεστωτικά ΜΜΕ όταν προσπάθησαν με τον πιο αισχρό και εξόφθαλμο τρόπο να αμαυρώσουν τις κινητοποιήσεις, και να διαστρεβλώσουν τα πραγματικά γεγονότα αφήνοντας έτσι ένα κενό στην ενημέρωση. Αυτό το κενό κάλυψαν οι ιντερνετικές κοινότητες πολύ πετυχημένα και όσων αφορά την ποιότητα της πληροφορίας που διακινούνταν αλλά και όσων αφορά την απήχησή τους ως μέσα έγκυρης πληροφόρησης δημιουργώντας την συνθήκη που προαναφέρθηκε. Έτσι, και ενώ έγινε φανερό πόσο σημαντική είναι η άμεση και ελεύθερη διακίνηση της πληροφορίας, τα θεσμικά ΜΜΕ αλλά και κρατικοί φορείς αλλάζουν ρότα και προσπαθούν με κάθε τρόπο να αμαυρώσουν ή να ελέγξουν τις διαδικτυακές κοινότητες, και παράλληλα επιχειρείται και η καταστολή των ελεύθερων μέσων ενημέρωσης όπως είναι τα indymedia.

Θεωρούμε πως σε μια τέτοια κίνηση, η καλύτερη απάντηση είναι η δημιουργία περισσότερων τέτοιων ισότοπων στο internet. Δηλαδή η ανάπτυξη κινηματικών δραστηριοτήτων μέσων ενημέρωσης, και η δημιουργία εναλλακτικών ελεύθερων e-υποδομών με στόχο την αντικατάσταση της ανελεύθερης κουλτούρας που προωθούν τα καθεστωτικά ΜΜΕ με μια άλλη κουλτούρα, αυτήν της ελευθερίας, της άμεσης αφιλόδοκτης αμφίδρομης ενημέρωσης.

Δυστυχώς όμως παρατηρούμε επίσης ότι άτομα και συλλογικότητες που προσπαθούν να προωθήσουν λογικές εκτός των κυρίαρχων επιλέγουν να χρησιμοποιούν για την διαδικτυακή τους παρουσία υποδομές πολυεθνικών.

Πληροφοριακά, το 80% των blogs εξυπηρετείται από δύο μεγάλες εταιρείες του internet, όπου η μία είναι συμφερόντων google. Λόγω της μεγάλης δημοτικότητας αυτών, τα περισσότερα κινηματικά sites είναι στημένα πάνω σε αυτές τις υποδομές. Πρόκειται ουσιαστικά για ένα μονοπώλιο των υποδομών, με σκοπό το κέρδος από τις διαφημίσεις, αλλά και τον έλεγχο των πληροφοριών. Στήνοντας ελεύθερες υποδομές προσπαθούμε να αμβλύνουμε αυτές τις αντιφάσεις όχι μόνο παρέχοντας τα τεχνικά μέσα αλλά επίσης προωθώντας αυτές τις ιδέες και στους κύκλους του ανταγωνιστικού κινήματος.

Παρόλα αυτά, έχοντας γνώση των δυνατοτήτων της ψηφιακής επικοινωνίας, θεωρούμε ότι μπορεί να αποτελέσει ένα πεδίο ρωγμής μέσα στην κανονικότητα του καπιταλιστικού χωροχρόνου. Γνωρίζουμε βέβαια ότι η αποκλειστική αφοσίωση στο χωροχρόνο του κυβερνοχώρου δημιουργεί ψευδοκοσμούς, στους οποίους εύκολα μπορεί να εγκλωβιστείς. Πως λοιπόν αυτό το μέσο μπορεί να βοηθήσει την ώθηση του κοινωνικού/ταξικού ανταγωνισμού

και την κοινωνική κινητοποίηση; Αυτό μπορεί να γίνει μόνο με τον συνδυασμό του μέσου με τη πραγματική δράση σε πραγματικό χρόνο. Ο χώρος όπου όλα διαδραματίζονται παραμένει ο δρόμος, όμως η κοινωνικοποίηση και η μαζική επικοινωνία όλο και περισσότερο μετατοπίζονται προς ένα δίκτυο αλληλοσυνδεδεμένων ψηφιακών μέσων.

Το άλλο μεγάλο ζήτημα που μας απασχόλησε, και συνδέεται με το ζήτημα του μονοπωλίου των υποδομών, είναι αυτό της ασφάλειας και της ανωνυμίας. Στην προσπάθειά μας να προστατεύσουμε ακόμα και εμείς τους εαυτούς μας από επιθέσεις είδαμε ότι δύσκολα κάποιος αντιλαμβάνεται το μέγεθος της επιτήρησης που του ασκείται.

Τα παραδείγματα ατόμων που έχουν διωχθεί και καταδικαστεί γιατί δεν εξυπηρετούσαν είτε τα συμφέροντα των εταιριών, είτε του κράτους, δεν είναι καθόλου λίγα και η λογοκρισία αυξάνεται οργουσελικά, κάνοντας όλο και πιο επιτακτική την ανάγκη για αυτοπροστασία. Σε αυτό το πλαίσιο προσπαθούμε να προστατεύσουμε την ελευθερία συγκρότησης και λόγου, την απρόσκοπτη ενημέρωση και επικοινωνία, το δικαίωμα στην κοινή γνώση και την προσωπική πληροφορία.

Μη έχοντας εμπιστοσύνη λοιπόν στις εταιρείες θέλουμε να έχουμε την κατάσταση στα χεριά μας πέρα από τον έλεγχο του κάθε κράτους και υπηρεσιών ασφαλείας. Τα κράτη έχοντας αναλάβει να διαμεσολαβούν σε κάθε πτυχή των κοινωνικών σχέσεων, θέλουν να έχουν τον ολοκληρωτικό έλεγχο. Το διαδίκτυο δεν είναι εξαίρεση. Έχοντας βιώσει την βαρβαρότητα του καπιταλιστικού συστήματος και των κρατικών μηχανισμών, ξέρουμε πως οι επιφάσεις στις οποίες στηρίζουν την ύπαρξη τους, είναι ως επί των πλείστων ψευδείς. Όταν αυτοί μιλούν για ειρήνη και ευημερία, το ανθρώπινο τίμημα είναι αυτό που μας τρομάζει. Το αίμα που θα χυθεί, μεταφράζεται γι' αυτούς σε έννοιες οι οποίες έχουν σχέση μόνο με τις σημασίες του κόστους και του κέρδους. Θέλοντας να μη συμμετάσχουμε σε αυτήν την βαρβαρότητα, προσπαθούμε για ένα ψηφιακό χώρο, ο οποίος βασίζεται στις έννοιες της ελευθερίας και της αυτονομίας.

Έτσι τα χαρακτηριστικά που επιλέγουμε να έχουν οι υποδομές που αναπτύσσουμε είναι αυτά με τα οποία θεωρούμε ότι προωθούνται οι έννοιες της ελευθερίας και της αυτονομίας και αυτά με τα οποία προστατεύεται η έγκυρη και αφιλόδοκτη πληροφόρηση. Είναι αντιθεσμικές, καθώς επιλέγουμε να μην έχουν καμία σχέση με κρατικούς φορείς, ΜΜΕ, ή άλλα θεσμικά όργανα. Είναι αντιεμπορευματικές, και δεν πρόκειται να έχουν σκοπό την απόκτηση κέρδους με οποιονδήποτε τρόπο. Είναι αντιεραρχικές, δηλαδή ότι οι αποφάσεις θα παίρνονται μέσα από οριζόντιες δομές χωρίς αρχηγούς, και έτσι δεν μπορεί να αποτελέσει στέγη για κάποια συλλογικότητα (ή μη) που δεν λειτουργεί αντιεραρχικά ή δεν συμφωνεί με τις οριζόντιες δομές. Επίσης δεν πρόκειται ποτέ να φιλοξενήσει φασιστικό ή σεξιστικό περιεχόμενο.

Στρατόπεδα συγκέντρωσης: Η αναβίωση του Φασισμού;

Η ιστορία είναι γνωστή εδώ και χρόνια. Τα βυθισμένα πλοία στο Αιγαίο, τα παλιά, πλην όμως ακόμα ενεργά, στρατιωτικά ναρκοπέδια, οι σφαίρες των συνοριοφυλάκων, τα βασανιστήρια των λιμενόμπατσων. Ένας αδίστακτος πόλεμος εναντίον ανθρώπων που προσπαθούν να περάσουν στο σύγχρονο κόσμο με την επίπλαστη ελπίδα μίας “καλύτερης ζωής”.

17 Ιουνίου 2008 –

Ψήφιση της ντιρεκτίβας του αίσχους.

Βασικές διατάξεις για τα κράτη μέλη της Ε.Ε.

- Δυνατότητα 18μηνης κράτησης μεταναστών που παραβιάζουν τα σύνορα της Ευρώπης
- Δυνατότητα φυλάκισης και απέλασης ακόμα και ατόμων που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες (εγκύων, ηλικιωμένων, ανηλίκων και ανθρώπων που έχουν υποστεί βασανιστήρια).
- Παράκαμψη των δικαστικών αρχών κατά τη διαδικασία χορήγησης πολιτικού ασύλου. Δικαιοδοσία έχουν πλέον οι διοικητικές αρχές, δηλαδή οι μπάτσοι.
- Δυνατότητα απέλασης μεταναστών σε τρίτες χώρες (η Ελλάδα πχ, θα μπορεί να απελάσει έναν Ιρακινό σε Λιβύη ή Τουρκία)

16 Οκτωβρίου 2008-

Επικύρωση του συμφώνου

για τους μετανάστες και για το άσυλο

- Με το νέο σώμα πανευρωπαϊκής διαχείρισης της διαφύλαξης συνόρων Frontex, εκσυγχρονίζεται το οπλοστάσιο “προστασίας” των συνόρων. Υψηλά συστήματα ασφαλείας για τον έλεγχο των συνόρων, ρανιάρ, συστήματα παρακολούθησης θάλασσας, γης και αέρα, , νέου τύπου βίρες με βιομετρικά στοιχεία και ηλεκτρονικό φακέλωμα από την ηλικία των 6 ετών, εκπαίδευση και επάνδρωση συνοριοφυλάκων στις χώρες προέλευσης και διέλευσης μεταναστών..
- Απαγόρευση μαζικών νομιμοποιήσεων μεταναστών χωρίς χαρτιά.
- Τυχόν νομιμοποιήσεις να γίνονται με κριτήρια που θα εξυπηρετούν την αγορά εργασίας.
- Αποσυμφόρηση των χωρών υποδοχής μέσα από ένα μηχανισμό κατανομής των αναγνωρισμένων προσφύγων σε ορισμένες χώρες,. Δυνατότητα μετακίνησης αξιωματούχων μεταξύ των κρατών μελών, για λόγους διαχείρισης μαζικής ροής μεταναστών.

• Δυνατότητα δημιουργίας και μεταφοράς στρατοπέδων συγκέντρωσης και σε χώρες εκτός της Ε.Ε

Φέτος το καλοκαίρι το ελληνικό κράτος, ακολουθώντας τους σχεδιασμούς της Ε.Ε., προχωρά σε “κάθαρση της χώρας”. Αποτελώντας γεωγραφικά και πολιτικά το σύνορο της Ευρώπης, η Ελλάδα λειτουργεί ως δίοδος στην Ευρώπη για τα κύματα μετανάστευσης. Συνεπώς είναι και η χώρα στην οποία πρέπει να παρδούν δραστικά μέτρα για την “καταπολέμηση” τους. Εμφανίζονται σχέδια για την αξιοποίηση παλιών ναυτοϊκών βάσεων με σκοπό τη δημιουργία στρατοπέδων συγκέντρωσης μεταναστών. Αυξάνεται η αστυνόμευση και πραγματοποιούνται σχέδια για επιχειρήσεις σκούπα σε δημόσιους χώρους, σε σπίτια και σε χώρους εργασίας για τις μαζικές συλλήψεις μεταναστών χωρίς χαρτιά. Τα πολιτικά κόμματα αναδεικνύουν την ουσία τους είτε δριμυτολογώντας για αυτή τη στρατηγική, είτε παρατηρώντας αποχαυνωμένα τις πολιτικές εξελίξεις και τα αποτελέσματα των δημοσκοπήσεων. Η μηνιακή εξουσία σιγοντάρει.

Εν μέσω μίας έντονης οικονομικής και πολιτισμικής κρίσης η ανισότητα αυτού του κόσμου φαίνονται πιο ξεκάθαρα, οι κοινωνικές αντιθέσεις οξύνονται, οι αντιδράσεις απέναντι στην αδικία μαζικοποιούνται και γίνονται ολοένα πιο ριζοσπαστικές. Οι άνθρωποι αλλάζουν. Σαν άμεση αντίδραση, στην απέναντι πλευρά, η καταστολή σκληραίνει, οι πολιτικές γίνονται πιο συντηρητικές, η εξουσία ακόμα πιο συγκεντρωτική, πιο απόλυτη και ένα από τα βασικά της όπλα, η προπαγάνδα, αναβαθμίζεται. Είναι παλιά και καλά δοκιμασμένη η μέθοδος της κατασκευής του εθνικού εκθροού, με σκοπό τη συσπείρωση της κοινωνίας.

Με αφετηρία το γεγονός ότι οι μετανάστες αποτελούν για αρκετό κόσμο κάτι το “ξένο”, στήνεται μία ολόκληρη καμπάνια και υιοθετείται η ανάλογη ρητορική, με βασικούς εκφραστές της την άκρα δεξιά. Θέλει να πείσει πως οι μετανάστες είναι υπαίτιοι για την υποβάθμιση της ζωής του καθενός, διότι σε αυτούς αποκλειστικά οφείλονται η αύξηση της ανεργίας, της εγκληματικότητας και του μαύρου εμπορίου. Αυτά τα φαινόμενα, στην ουσία είναι διάχυτα στην κοινωνία και δομικά στοιχεία λειτουργίας του καπιταλισμού. Άλλωστε η σύγχρονη μετανάστευση οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στους πολέμους που διεξάγουν οι «ανθρωπιστικοί»- δημοκρατικοί δυτικοί πολιτισμοί, στο παγκοσμιοποιημένο ελεύθερο εμπόριο, νόμιμο ή παράνομο (ή ακόμα καλύτερα, επίσημο ή ανεπίσημο) άρα και στην επιθυμία συσσώρευσης του φυσικού και κοινωνικού πλούτου σε

βάρος γης και ανθρώπων. Το «πρόβλημα της παράνομης μετανάστευσης» φανερώνει τα αδιέξοδα που γεννά ο καπιταλισμός ως ένα σύστημα που βασίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Το πρόβλημα για τα κοινωνικά ζητήματα ενός τόπου δεν είναι οι μετανάστες. Το πρόβλημα είναι οι ίδιες οι κοινωνικές συνθήκες και σχέσεις που επιβάλλουν σε αυτά τα άτομα την ιδιότητα του μετανάστη και ό,τι αυτή συνεπάγεται. Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα όλοι μας έχουμε μερίδιο ευθύνης.

Οι μετανάστες αποτελούν το πιο καταπιεσμένο κομμάτι των πρωτοκοσμικών δυτικών πολιτισμών. Ο διάχυτος ρατσισμός τους ορίζει σαν κοινωνικά όντα, σαν σώματα, ως τους πιο βρώμικους, τους πιο αδύναμους, ως τα μιάσματα αυτής της κοινωνίας. Ως τους υποτελείς. Τους πιο απομονωμένους κοινωνικά λόγω της ιδιότητάς τους. Αυτούς πάνω στους οποίους θα ξεοπάσει ακόμα και ο κάθε μικροαστός που τον πνίγει η εθνική του υπερηφάνεια, που τον τρελαίνει η επιθυμία να εξουσιάσει και αυτός κάποιον άνθρωπο για να νοιώσει πιο ολοκληρωμένος. Εργασιακή εκμετάλλευση, δημόσιοι εξευτελισμοί, ξυλοδαρμοί, μαχαιρώματα, εμπρησμοί οπιτών, πογκρόμ, βιασμοί και δολοφονίες μέσα σε αστυνομικά τμήματα... Ο κατάλογος είναι μεγάλος.

Μόνη λύση η καταστροφή τους;
Φωτογραφία
από επίθεση τις 5/10/2007
στρατιώπεδο συγκέντρωσης στον Βόλο

Σύμφωνα με τη στρατηγική του διαίρει και βασίλευε, προωθούνται διαχωρισμοί που θα αποτρέπουν την δημιουργία σχέσεων αλληλεγγύης μεταξύ των καταπιεσμένων. Διαχωρισμοί όπως αυτοί της εθνικότητας ή της θρησκείας. Επιπλέον ο διαχωρισμός των νόμιμων και “εξελληνισμένων” από τους “λαθραίους” μετανάστες γεννά ανισότητες ακόμα και μεταξύ των μεταναστών, καθώς οι νόμιμοι, οι προνομιούχοι δηλαδή, αφού αφομοιωθούν από τις κυρίαρχες σχέσεις, πιθανών δε θα είναι στο πλευρό των εξαθλιωμένων (όπως πχ φάνηκε στα γεγονότα της Μανωλάδας), καθώς θα έχουν πλέον και αυτοί το «προνόμιο» να εξουσιάσουν κάποιους, το οποίο θα φαντάζει σαν κατάκτηση. Θα είναι πια, με μικροαστικούς όρους, βολεμένοι. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του σχεδιασμού του Υπ. Εσωτερικών για τη δημιουργία αστυνομικού σώματος που θα απαρτίζεται αποκλειστικά από μετανάστες, ώστε να εσωτερικοποιηθεί η καταστολή στους κύκλους τους και να φαντάζει σαν κάτι το φυσικό και το αναγκαίο κοινωνικά.

Μία αντικειμενική δυσκολία που επίσης συναντάται είναι αυτή των πολιτισμικών διαφορών που καθιστά δύσκολη την επικοινωνία μεταξύ των καταπιεσμένων, λόγω διαφορετικής γλώσσας ή κουλτούρας. Έτσι δημιουργούνται μειονότητες που ελέγχονται και καθοδηγούνται από θρησκευτικούς ή φυλετικούς ηγέτες, οι οποίες λειτουργούν σαν υποκατάστατα του αισθήματος κοινότητας, ναρκώνοντας έτσι την επιθυμία για κοινωνικοποίηση και για δημόσια ζωή.

Στις τελευταίες επιχειρήσεις σκούπα, για την αντιμετώπιση της «μάστιγας» των μεταναστών, στο κέντρο της Αθήνας, στη ναζιστική εκστρατεία των «αγανακτισμένων πολιτών» του Αγίου Παντελεήμονα και στις συγκρούσεις που ακολούθησαν στους δρόμους της πόλης, ήτανε ξεκάθαρη η παρουσία τραμπούκων, φανατισμένων με φασιστικά ιδεώδη και οργανωμένων στην χρυσή αυγή, όπως ξεκάθαρος ήτανε και ο ρόλος τους σε αυτές τις καταστάσεις.

Τέτοια άτομα υιοθετούν πρακτικές οι οποίες, πέρα από τον τρομοκρατικό-δολοφονικό τους χαρακτήρα, προπαγανδίζουν τον παραλογισμό της εθνικής ακεραιότητας. Η στήριξη που έχουν από τα ΜΜΕ και η στενή τους συνεργασία με την αστυνομία και την άκρα δεξιά, τους ενδυναμώνει σε πρώτο επίπεδο και καταλήγει, περαιτέρω, να τους νομιμοποιεί σε κάποιο βαθμό κοινωνικά σαν αντιδραστικά κομμάτια της κοινωνίας που αντιστέκονται στον “εκφυλισμό” της.

Αυτό που ισχύει στην πραγματικότητα είναι ότι αποτελούν κομμάτι μιας «κοινωνίας» αυτοκαταστροφικής, όπου κομμάτια της βρίσκονται σε πόλεμο, σαν ένα μη δεσμοδετημένο στρατιωτικό σώμα για την επιβολή της τάξης. Έτσι οι παρακρατικές συμμορίες στρατεύονται εντελώς απροκάλυπτα από τους εξουσιαστικούς μηχανισμούς για να εξαφανίσουν κάθε μορφή αντίστασης, από όπου και αν προέρχεται. Αποτελούν άλλο ένα άμεσο και ξεκάθαρο παράδειγμα του πως τα εξουσιαστικά συστήματα κοινωνικής οργάνωσης επιβάλλουν τις πολιτικές τους μέσω της βίας και του φόβου που ενδεχόμενα αυτή γεννά.

Μετά το Δεκέμβρη και τη ριζοσπαστικοποίηση των κοινωνικών αντιδράσεων απέναντι στην εκμετάλλευση, την ανισότητα, την κρατική βία και τον κοινωνικό έλεγχο, βιώνουμε την διαρκώς αυξανόμενη ένταση αυτών των φαινομένων καθώς έρχονται να επιβάλλουν την τάξη, και να ακρωτηριάσουν την κοινωνία από τα πιο «απειλητικά» της κομμάτια. Για την εγκαθίδρυση ακόμα πιο απολυταρχικών καθεστώτων. Για ένα περιβάλλον αποπνικτικά “ασφαλές”. Για ένα κόσμο λοβοτομημένο.

Η κοινωνία χωρίζεται σιγά σιγά σε δύο στρατόπεδα Όσο κομμάτια της τείνουν προς την συντηρητικοποίηση της τόσο θα αυξάνονται και οι άνθρωποι που αντιστέκονται στη νάρκωση της. Οι άνθρωποι που τον Δεκέμβρη δείξαμε τον αριθμό και τη δύναμή μας. Ολοένα και πιο οργανωμένοι, θα πολεμάμε τους φόβους μας μέχρι την ρήξη με ό,τι μας κλέβει τη ζωή, μέχρι την ανατροπή του υπάρχοντος.

Εθνική είναι η ενότητα των δολοφόνων!

Για τον όχι-και-τόσο τυχαίο θάνατο μιας κρατούμενης και τα σύγχρονα κολαστήρια

Οι περσινές κινητοποιήσεις των φυλακισμένων και συγκεκριμένα η μαζική απεργία πείνας στην οποία προχώρησαν απέκτησαν ιδιαίτερα κοινωνικό χαρακτήρα. Αυτό οφείλεται στο δίκαιο των αιτημάτων τους, τα οποία αν και στοιχειώδη ήταν και αναγκαία για την κάπως πιο ανθρώπινη διαβίωση τους μέσα στα κρατικά κολαστήρια, αλλά και στην στήριξη που συνάντησαν από πολλούς πολιτικούς χώρους, τα μέσα προπαγάνδισής των οποίων βοήθησαν στον μεταξύ τους συντονισμό και έδωσαν ένα πάτημα για απεύθυνση στο σύνολο ουσιαστικά της κοινωνίας. Σημαντική ήταν και η πίεση που ασκήθηκε σε πολιτικό επίπεδο μέσω των πορειών έξω από τις φυλακές και το ξεκάθαρο συναίσθημα αλληλεγγύης που ήταν το ίδιο ισχυρό τόσο εντός όσο και εκτός των τειχών. Ο αγώνας αυτός, φαινομενικά είχε μία πορεία, προς μια γενικευμένη εξέγερση εντός των φυλακών. Οι εξελίξεις βέβαια ήταν ιδιαίτερες.

Το θέμα έτυχε ευρύτατης κοινωνικής αποδοχής. Άρχισε να προβάλλεται και μέσα από τα θεσμικά ΜΜΕ. Οι λόγοι βέβαια που έγινε αυτό, ήταν ξεκάθαρα στρατηγικοί. Καλλιιεργήθηκε ένα πλαστό κλίμα ευαισθησίας και ανθρωπισμού με βασικό μότιο το: “ποιέ δε γνωρίζαμε τι συνέβαινε εκεί μέσα”. Η κυβέρνηση κλήθηκε να πάρει θέση για αυτήν την κατάσταση και, χρησιμοποιώντας αυτή την προκατασκευασμένη εικόνα άγνοιας (στα όρια της αφέλειας), μετά από σύντομες διαπραγματεύσεις, υποσχέθηκε τη λήψη μέτρων για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης μέσα στα «σωφρονιστικά ιδρύματα», παρά το ότι η κατάσταση ως έχει είναι αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της πραγματικότητας. Γνωρίζουμε καλά τον ρόλο των φυλακών μέσα στα δημοκρατικά καπιταλιστικά καθεστώτα. Πάνε μήνες τώρα που κόσμος, πέρα από ορισμένους πολιτικούς χώρους, σταμάτησε να συζητάει για την κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές.

Το διάστημα αυτό ήταν υπεραρκετό για να φανούν οι ουσιαστικές προθέσεις των εξουσιαστών να προσπεράσουν εύκολα αυτή την ιστορία κατευνάζοντας παράλληλα συναισθήματα μερικής (και κατά την κρίση μας λανθασμένα στοχευμένης) αμφισβήτησης που γεννήθηκαν. Απέναντι δηλαδή στην προκειμένη κυβέρνηση και όχι απέναντι στο υπάχον σύστημα αξιών και κοινωνικής οργάνωσης.

Οι προφυλακίσεις, ακόμα χρησιμοποιούνται εκδικητικά και τρομοκρατικά απέναντι σε αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας όπως φάνηκε τον Δεκέμβρη. Η ποινικοποίηση των αγώνων, ως μέσο καταστολής τους, επιβεβαιώθηκε με την πρόσφατη καταδίκη του αγωνιστή Βαγγέλη Πάλλη, για “υποκίνηση” σε στάση των κρατούμενων στη φυλακή Τρικάλων, ο οποίος ήταν ενεργό μέλος στην οργάνωση και την δικτύωση των περυσινών κινητοποιήσεων. Οι πειδαρχικές ποινές δίνουν και παίρνουν, καθώς είναι απαραίτητες για να «μπουν οι κρατούμενοι στη θέση τους». Η συμπεριφορά των ανθρωποφυλάκων, των «σωφρονιστικών υπαλλήλων», παραμένει ίδια εξευτελιστική και δολοφονική, όπως άλλωστε είναι φυσικό και πρόπον για αυτούς και αυτές, το να αναπαράγουν τις κρατικές επιταγές, επιλέγοντας τη θέση αυτών που θα αποφασίζουν τις, προς χρήση, μεθόδους «σωφρονισμού» των σωμάτων και των συνειδήσεων των φυλακισμένων ανθρώπων. Παρ’ όλη βέβαια την ανάλυση, υπάρχουν φορές που προκύπτουν καταστάσεις τόσο έντονες, ξεκάθαρες και κατανοητές που δε σπκώνουν καμία πολιτική ερμηνεία για να αποδείξουν την «αξία» των κολαστηρίων. Όταν το άδικο χτυπάει τόσο απροκάλυπτα το μόνο που μπορεί να μιλήσει είναι η οργή.

Τετάρτη 18 Μαρτίου 2009 η Κατερίνα Γκουλιώνη, κρατούμενη στις φυλακές της Θήβας, βρισκόταν μαζί με άλλους κρατούμενους στο καράβι για μεταγωγή στην Κρήτη. Οι φρουροί την υποχρέωσαν να κάτσει μόνη της, 15 θέσεις πίσω από τους υπόλοιπους, δεμένη πισοδάγκωνα. Στις 6:00 τα ξημερώματα βρέθηκε νεκρή και σύμφωνα με μαρτυρίες συγκρατούμενων της ήταν χτυπημένη στο πρόσωπο. Σημειώνεται ότι η Κατερίνα Γκουλιώνη ήταν από τις πιο μάχιμες κρατούμενες σχετικά με το ζήτημα των δικαιωμάτων των κρατούμενων και ιδιαίτερα σχετικά με την κατάργηση της κολπικής εξέτασης στις φυλακές και πολύ συχνά υποχρεωνόταν σε απομόνωση.

Καταγγελία προς τον συνήγορο του πολίτη της κρατούμενης Γκουλιώνη Αικατερίνης Ελεώνας Θηβών (20-02-09),

Είμαι 41 ετών σήμερα, εξαρτημένη από την ηρώνη από τα 17 μου. Τόσα χρόνια αρρώστια και εξάρτηση από μία ουσία που αν δεν την είχα δε θα μπορούσα να είμαι όρθια για να δύναμαι να εργαστώ, για να μπορέσω να ζήσω. Τον χειρότερο επιόλη, όμως, που οι περισσότεροι άνθρωποι θεωρούν αυτονόητο συνεπακόλουθο της εξάρτησης, δεν είχα ποτέ φανταστεί ότι θα τον ζήσω έτσι όπως τον ζω και όπως καθημερινώς απειλούμαι ότι μπορεί ανά πάσα στιγμή να υποστώ. Αυτό το «αυτονόητο συνεπακόλουθο της εξάρτησης», λοιπόν, είναι η φυλάκιση η οποία, ουσιαστικά σημαίνει την αιχμαλωσία και την ομηρία μου από τους δεσμοφύλακες που ελέγχουν κι επεμβαίνουν ακόμη και στα γεννητικά μου όργανα και στ' απόκρυφα σημεία του σώματός μου.

Κατερίνα Γκουλιώνη, ετών 41. Δολοφονήθηκε από το Ελληνικό κράτος τις 18/3/2009.

Όποτε μπαίνω στην φυλακή είτε γιατί εισάγομαι πρώτη φορά είτε γιατί επιστρέφω από δικαστήριο είτε γιατί πήγα νοσοκομείο δέχομαι την εξής επίθεση, η οποία ονομάζεται «έρευνα»: Η δεσμοφύλακας με υποχρεώνει να βγάλω όλα μου τα ρούχα, με βάζει να σκύψω, ν' ανοίξω τους γλουτούς, να βήξω και παρατηρεί τον πρωκτό μου. Πολλές φορές βρίσκει ευκαιρία να παρατηρήσει γυμνό σώμα και με κοιτάει καλά καλά, μου φέρεται προσβλητικά, ειρωνικά, θρασύτατα, σα να' μαι το τελευταίο σκουπίδι. Μετά μου δίνουν άλλα ρούχα, από την αποθήκη τους, παράτερα και εξευτελιστικά, μου παίρνουν το σουτιέν γιατί, λέει, «απαγορεύεται» να το φοράω στην απομόνωση γιατί λέει, δίδεν μπορεί να... αυτοκτονήσω μ' αυτό, μου δίνουν παπούτσια μεγαλύτερο μέγεθος απ' το δικό μου και περπατάω σαν παλιάτσος και με οδηγούν στο φαρμακείο. Εκεί, με βάζουν να καθίσω σε γυναικολογική καρέκλα και η δεσμοφύλακας βάζει το δάχτυλό της στο αιδοίο μου μέσα στον κόλπο. Στην συνέχεια υποχρεούμαι να ουρήσω μπροστά στην δεσμοφύλακα για να κάνουν το ναρκωτέστι.

Μια φορά, στο χαρτί που ήταν τοποθετημένο στην γυναικολογική καρέκλα όπου μ' έβαλαν να κάτσω είδα μία τρίχα από προηγούμενη ερευνηθείσα. Η αποστείρωση στα εργαλεία τους είναι κάτι που ενίοτε θυμούνται. Σε άλλες βάζουν διαστολείς και σκουριασμένους, πολλές φορές, τους βάζουν το δάχτυλό τους και συγχρόνως πιέζουν προς τον ορθό ή και από επάνω στη βουβωνική χώρα σε σημείο που η κρατούμενη να πονάει. Τα ειρωνικά σχόλια και τα σόκιν «αστειάκια» των δεσμοφυλάκων δεν λείπουν από το «ρεπερτόριό» τους...

Προσφάτως που αρνήθηκα την κολπική έρευνα και από τον γυναικολόγο, διότι ανεξαρτήτου μορφώσεως, ειδικεύσεως και μορφωτικού επιπέδου το να σου χώνει ο καθείς τα δάχτυλά του είναι τουλάχιστον «απρεπές», θα έλεγα, και ζητούσα υπερηχογράφημα, με απείλησαν ότι θα με δέσουν όλη νύχτα με τη χειροπέδα στο κάγκελο και αυτή την απειλή συγκεκριμένα την ξεστόμισε η δεσμοφύλακας που τελεί χρέν...νοσοκόμας στο Κατάστημα Κράτησης Γυναικών Ελεώνας Θηβών (Κ.Κ.Γ.Ε.Θ.) Γκαβάνα Στέλα παρουσία της υπαρχιφύλακα Σαμπάνη Σωτηρίας, μου είπε πως αφού είμαι κρατούμενη πρέπει να δεχτώ την κολπική κι αυτή που δεν είναι, είναι «άλλο πράμα». Εν ολίγοις αυτό που μου είπαν και λένε είναι ότι αφού είμαι κρατούμενη πρέπει να μου κάνουν ότι θέλουν και να μην αντιδράω.

Με οδήγησαν στην υποδιευθύντρια Καφρίτσα Αγγλαία, η οποία μου είπε πως αφού αρνούμαι την κολπική έρευνα ότι βρεθεί από ναρκωτικά στην φυλακή θα το χρεώσει σ' εμένα και πως θα με κρατήσει πολλές ημέρες στην απομόνωση. Όταν της ζήτησα να μου κάνει υπερηχογράφημα διότι δεν αντέχω άλλο αυτόν τον βιασμό της κολπικής μου είπε πως δεν έχει αυτή τη δυνατότητα. Της απάντησα ότι δεν είμαι υποχρεωμένη να πληρώσω εγώ τη δική τους ανεπάρκεια και με οδήγησαν στην απομόνωση όπου ούτως ή άλλως θα με οδηγούσαν, κάνοντας κολπική ή μη. Στην απομόνωση με έκλεισαν σ' ένα κελί όπου έπρεπε να χτυπάω το κουδούνι για να 'ρθει η δεσμοφύλακας να μου ανοίξει να πάω στην μία τουαλέτα που είναι κοινή για όλες τις κρατούμενες στον χώρο αυτόν και παρακολουδούμενη από κάμερα. Την ώρα της αφόδευσης σε παρακολουθεί η δεσμοφύλακας από την κάμερα κι όταν δει τα περιττώματά σου τότε της ζητάς την άδεια να τραβήξεις καζανάκι. Εκτός του ότι είμαι αναγκασμένη να κάνω την ανάγκη μου μπροστά σε δεσμοφύλακα είμαι υποχρεωμένη να κάνω 8 αφοδεύσεις για να με βγάλουν από την απομόνωση αλλά κι αυτό, πάλι, εξαρτάται από τις διαθέσεις τους.

Οι περισσότερες κρατούμενες αναγκάζονται να παίρνουν καθαρτικό για να επιτύχουν αυτές τις κενώσεις και αρκετές φορές είτε δεν έρχεται η δεσμοφύλακας να τους ανοίξει την πόρτα είτε είναι άλλη κρατούμενη στην τουαλέτα και στην κυριολεξία ενεργούνται επάνω τους. Δεν είναι λίγες οι φορές που κάποιες δεσμοφύλακες τις εξευτελίζουν γιατί ενεργήθηκαν επάνω τους ή τους λένε απειλητικά ότι «εδώ είναι Θήβα και το κουδούνι για να πας τουαλέτα θα το χτυπάς όταν έχεις μεγάλη ανάγκη», την οποία «μεγάλη ανάγκη» την κρίνει η δεσμοφύλακας ή της λένε με δυσφορία «πάλι τουαλέτα θέλεις;» και άλλα τέτοια με ανεπίπλητη απανθρωπιά και σαδισμό. Μου έχει συμβεί να μη μου ανοίγει η δεσμοφύλακας την πόρτα του κελιού για να πάω στην τουαλέτα και αναγκάζομαι να ουρώ σε πλαστικό μπουκάλι νερού και αργότερα να έχω πρόβλημα με το έντερο μου από την συγκράτηση των κοπράνων. Στο τέλος, έφτασα στο σημείο να κλοισάω την πόρτα του κελιού για

να μου ανοίξει, να μου φέρεται προκλητικά και υποτιμητικά και επειδή την αποκάλεσα «κότα» έγραψε μία ψευδή αναφορά (η κα Δανιηλίδου Χαρίκλεια είναι η εν λόγω δεσμοφύλακας) σε συνεργασία με τον αρχιφύλακα Γαλάνη Ιωάννη που ήταν υπηρεσία εκείνη την ημέρα και σε αυτόν αναφερόταν η κα Δανιηλίδου, με πέρασα πειδαρχικό κι ο υποτελής σε αυτούς, εισαγγελέας Πρασσάς Γεώργιος με τιμώρησε με πειδαρχική ποινή εγκλεισμού σε κελί της απομόνωσης για πέντε μέρες με, επιπροσδέτως παράνομη, στέρση καφέ, τσιγάρου και τηλεφώνου.

Πειδαρχικό το οποίο παραγράφεται σε δυο χρόνια πράγμα που σημαίνει πως εκτός του μαρτυρίου που υπέστην δεν θα αποφυλακιστώ με υπ' όρων απόλυση, δεν θα πάρω άδεια και οι άρρωστοι γονείς μου και η 21χρονη κόρη μου θα περιμένουν πολύ για να με δουν και να τους στηρίξω. Όλα αυτά συνέβησαν στη γυναικεία φυλακή Κορυδαλλού, αλλά αυτοί οι κύριοι υπηρετούν σήμερα στη Θήβα όπως και ο αρχιφυλακεύων Κοράκης Παναγιώτης, ο οποίος στην εδώ απομόνωση της Θήβας μου είπε πως παρ' όλες τις 8 κενώσεις κλπ δικαιούται «βάσει του εσωτερικού κανονισμού» να με κρατήσει έξι ημέρες στην απομόνωση. Ο εσωτερικός κανονισμός δεν γράφει κάτι τέτοιο, αντίθετα λέει πως η τριήμερη κράτηση στην απομόνωση γίνεται μ' εντολή εισαγγελέα και παρατείνεται εφόσον έχουν βρεθεί απαγορευμένες ουσίες στο σώμα του κρατούμενου και δεν μπορούν να αφαιρεθούν...

Μπάνιο δεν μπορείς να κάνεις στην απομόνωση –ειδικό χώρο κράτησης τον ονομάζουν λες και αλλάζοντας όνομα σε κάτι παύει και η φρίκη- γιατί όταν τύχει να έχει ζεστό νερό δεν είναι εκεί η δεσμοφύλακας και όταν είναι εκεί μπορεί να σε βγάλει από το κελί για να κάνεις μπάνιο, το νερό να είναι κρύο και να επιμένει πως είναι ζεστό βγάζοντας σε τρελή. Όταν και αν κάνεις μπάνιο σε παρατηρεί. Έτσι, μένουμε χωρίς μπάνιο για 7 μέρες και άνω. Καφέ, νερό υποχρεούσαι να παραγγείλεις μόνο από το καφενείο της φυλακής το οποίο λειτουργεί για τους δεσμοφύλακες και δουλεύουν σε αυτό κρατούμενοι.

Την τελευταία φορά που κρατήθηκα στην απομόνωση πλήρωσα 20 ευρώ στο καφενείο. Με αυτά τα χρήματα μπορούσα να περάσω περίπου είκοσι μέρες αγοράζοντας καφέ, ζάχαρη κλπ ενώ τα πλήρωσα μέσα σε πέντε μέρες. Αλλά εδώ η διαχείριση των χρημάτων μας εξαρτάται από τις ορέξεις της υπηρεσίας του Καταστήματος Κ.Γ.Ε.Θ. .

Όταν λοιπόν, αποφασίσουν οι ασύδοτοι βασανιστές μας να μας βγάλουν από την απομόνωση πρέπει να περάσουμε το ίδιο μαρτύριο της σωματικής έρευνας και της κολπικής εισβολής. Αυτό το ίδιο μαρτύριο της έρευνας μπορεί ανά πάσα στιγμή να μου το κάνουν και στο δάλαμο, όπου μένω, όταν υπάρχει υπόνοια για ύπαρξη απαγορευμένων ουσιών. Μπαίνουν μέσα στο δάλαμο, μας ξυπνάνε, μας κάνουν σωματική και κολπική έρευνα, μας βγάζουν έξω από τον δάλαμο και ανακατεύουν όλα μας τα πράγματα πετώντας τα κάτω. Μετά χάνουμε πράγματα μας γιατί τα πετάνε ή τα παίρνουν και πρέπει να τακτοποιήσουμε ολόκληρο το δάλαμο για να μπορέσουμε να κοιμηθούμε...

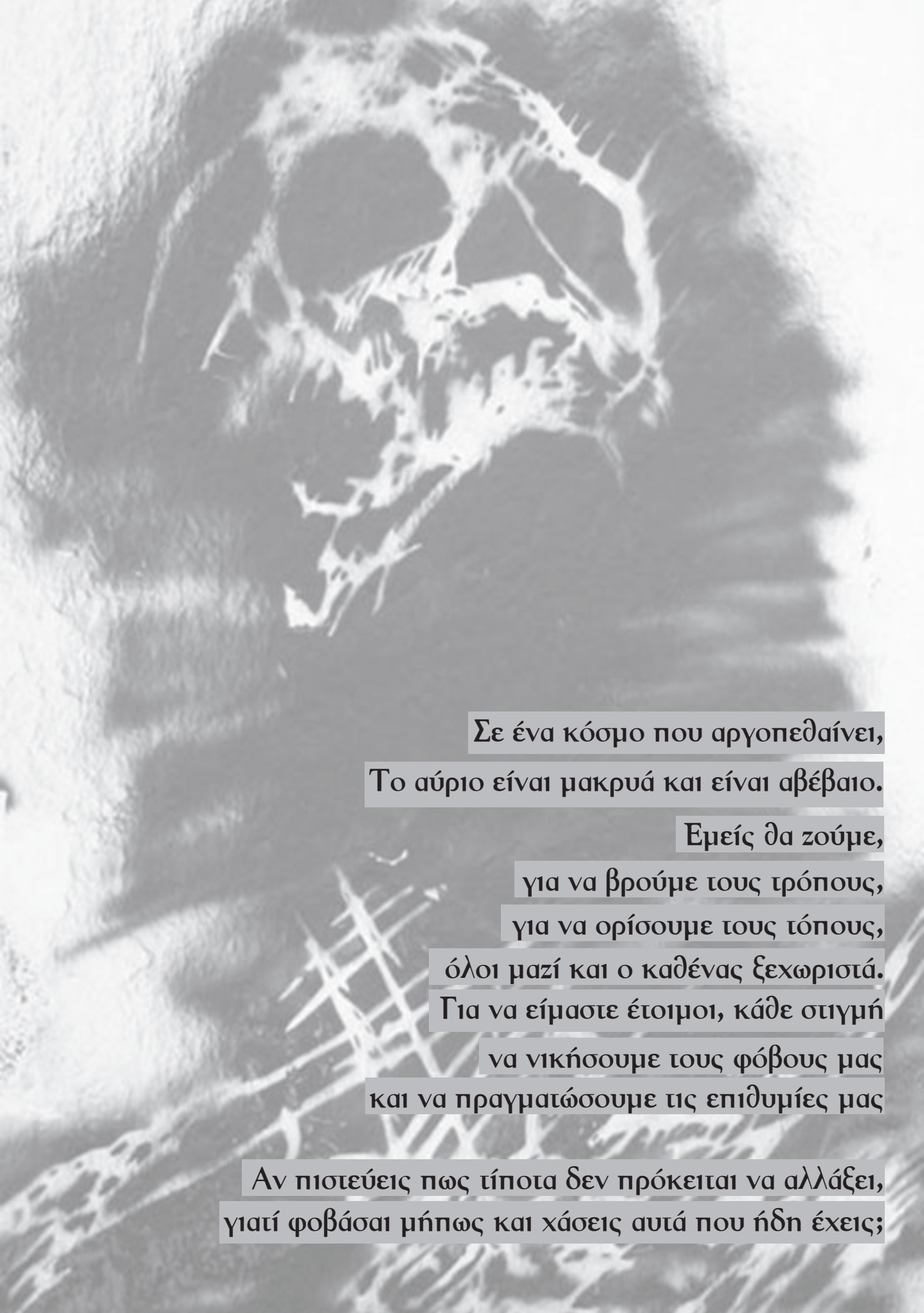
Κάποτε ήμουν άνθρωπος με όνειρα, με όρεξη για μάθηση, με κερδοφόρα αδύναμους ανθρώπους. Σφίγγοντας τα δόντια σιγοψιθυρίζω «και για το πείσμα σας, γουρούνια, θα αντέχω» ελπίζοντας να έρδει κάποια μέρα που θα σταματήσουν να απλώνουν τα βρώμικα, διεστραμμένα χέρια τους επάνω σε αδύναμους ανθρώπους. Το ξέρω πως ο κόσμος δεν αλλάζει, **ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ**, όμως, φτάνει να μην αδιαφορούμε.

Ποτέ δεν πρόκειται να ξεπεράσω τα όσα υπέστην και υπόκειμαι μέσα στη φυλακή.
Γκουλιώνη Κατερίνα

31/3:Μηχανοκίνητη πορεία στις Φυλακές Διαβατών

επιχείρηση, με όρεξη για δημιουργία. Σήμερα, όλος αυτός ο πόνος, η κακοποίηση, ο βιασμός του σώματος και της ψυχής που έχω υποστεί με κάνουν να ονειρεύομαι πως τους σκοτώνω όλους αυτούς που πληρώνονται για να βασανίζουν αδύναμους ανθρώπους. Σφίγγοντας τα δόντια σιγοψιθυρίζω «και για το πείσμα σας, γουρούνια, θα αντέχω» ελπίζοντας να έρδει κάποια μέρα που θα σταματήσουν να απλώνουν τα βρώμικα, διεστραμμένα χέρια τους επάνω σε αδύναμους ανθρώπους. Το ξέρω πως ο κόσμος δεν αλλάζει, **ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ**, όμως, φτάνει να μην αδιαφορούμε.

Σε ένα κόσμο που αργοπεθαίνει,
Το αύριο είναι μακρυνά και είναι αβέβαιο.

Εμείς θα ζούμε,
για να βρούμε τους τρόπους,
για να ορίσουμε τους τόπους,
όλοι μαζί και ο καθένας ξεχωριστά.
Για να είμαστε έτοιμοι, κάθε στιγμή
να νικήσουμε τους φόβους μας
και να πραγματώσουμε τις επιθυμίες μας

Αν πιστεύεις πως τίποτα δεν πρόκειται να αλλάξει,
γιατί φοβάσαι μήπως και χάσεις αυτά που ήδη έχεις;